ŠKOLNÍ ČASOPIS

VŠEHOCHUŤ

STŘEDNÍ ŠKOLA KNIŽNÍ KULTURY, O. P. S.

2/2019-2020

OBSAH

CO SE UDÁLO……..……..…….…..2

CESTA KOLEM SVĚTA
Austrálie, Afrika……..…….…….…..5

DALEKOHLEĎ
Jak být šetrní k přírodě.....11

ŠÁLEK KÁVY S...
Janem Hoffmannem…….....…….……..……13

SVĚT BAREV
Modrá, fialová, šedá…….……...…..18

KDYŽ PŘEDMĚTY OŽIJÍ
Obrazy…….....…….....20

ROK S ROCKEM
70. léta 20. století na zahraniční a české scéně……..….21

ZNÁMÍ NEZNÁMÍ
Theo Addair……..…….…...…..23

FILM NAPŘÍČ HISTORIÍ
Vývoj filmu…….……...…….……..…..……25

CO BY KDYBY?
Titanic, Olympic……...…….…….…….…….27

ROZHOVOR S MAGDALÉNOU LANDOVOU
11. září……..……...……..30

JAK JSTE NA TOM VY
Nejbizarnější poruchy a symptomy……..……..31

LITERATURA
Knihy, které vyšly v češtině v roce 2019.……..…...…33

ROUTE 66
Rolls Royce…….……...……...…..……..35

REKLAMNÍ KOUTEK…….…….....…..……38

Milí čtenáři,

máme tu pololetí a s ním i druhé číslo našeho časopisu Všehochuť. Nový rok nám přinesl pár změn v rubrikách, ale stále tu na vás čeká mnoho zajímavých článků. Také jsme pro vás připravili pár novinek, například reklamy, které vytvořili naši redaktoři, článek o jednom z představení z KMD nebo reflexe z předvánočních praxí.

V tomto čísle můžete dále najít, mimo jiné, ekologické tipy, seznámit se s kontinenty Austrálií a Afrikou, zjistit, jaké jsou konspirační teorie k Titanicu nebo se také těšit na rozhovor s panem profesorem Hoffmannem.

My doufáme, že se vám naše články a rozhovory budou líbit a teď už neváhejte a začněte číst.

Eliška Ondráková,
šéfredaktorka

CO SE UDÁLO

Praxe na SŠKK

Stejně jako každý prosinec, i letos jsme se všichni ve dnech od 9. do 20. 12. vydali na praxe. Pro letošní prváky to byly jejich první praxe a většina z nich zamířila do knihkupectví, antikvariátů nebo knihoven. Zde získají své úplně první zkušenosti z našeho, knihkupeckého, řemesla. My, starší studenti, už máme o něco větší výběr – vydali jsme se například do redakcí nakladatelství nebo třeba archivů. Jsou mezi námi ale i tací, kteří se rádi vrací do svého oblíbeného knihkupectví či knihovny.

Osobně jsem se letos dostala do redakce nakladatelství Fragment a jsem moc ráda, že jsem na praxi skončila zrovna tady. Vyzkoušela jsem si práci redaktora od posuzování textů přes nakladatelskou radu, kde se tituly schvalují, až ke korekturám a finální kontrole knihy předtím, než se odešle do tiskárny. Zároveň jsem si prolistovala tituly, na kterých jsem pracovala minulý rok. Šéfredaktor mi se vším rád poradil a naučila jsem se opravdu mnoho, a to i přesto, že jsem v redakci byla již podruhé.

Myslím, že praxe jsou pro nás všechny obdobím klidu (přeci jenom člověk si od té školy také rád odpočine) a možnost si všechno vyzkoušet prakticky je k nezaplacení – přeci jenom naučit se něco teoreticky je důležité, v praxi se ale student naučí zase něco navíc.

Zároveň nám ty dva týdny ale utekly jako voda a nám nezbývá než se těšit na další praxe a rovnou už i přemýšlet, kam bychom se rádi podívali – druháci a třeťáci je budou mít už na jaře, prváci zase za rok.

Nikola Ludvigová

Klub přátel vážné hudby

Čtyři kroky do nového světa (u nás ve škole Klub přátel vážné hudby) je jedním z mnoha vzdělávacích programů organizovaných Českou filharmonií, která se tímto způsobem snaží rozšířit hudební obzory nové generaci. Tento konkrétní program je koncipován jako čtveřice koncertů doprovázených komentáři Petra Kadlece, průvodce, a Marka Ivanoviće, dirigenta, pod jehož taktovkou při těchto koncertech hraje Česká studentská filharmonie. Při interpretaci některých děl se k nim připojí například i pěvci z Národního divadla nebo další hudební soubory.

Díla se rok od roku liší, v loňském roce jsme mohli slyšet například Beethovenovu symfonii č. 5, zvanou též „Osudová“ nebo Dvořákovu devátou symfonii, známější jako „Novosvětská“. Letos jsme zatím navštívili dva koncerty, a to Janáčkovu Její pastorkyni a Beethovenovo a Kabeláčovo Mystérium času. V druhé polovině školního roku nás čeká Dvořákovo Stabat Mater a Čajkovského Romeo a Julie a Labutí jezero.

Její pastorkyňa je pravděpodobně jedna z nejznámějších oper Leoše Janáčka, a to nejen u nás, ale i ve světě. Práci na této opeře započal Janáček v roce 1894 a dokončil ji o deset let později. Předlohou byla Janáčkovi stejnojmenná divadelní hra Gabriely Preissové, poprvé uvedená v Národním divadle v roce 1890. I přestože tvorba Její pastorkyně nebyla nic snadného, stala se úspěšnou nejen u nás, ale i po celém světě. Ještě za Janáčkova života byla uvedena třeba v New Yorku, Vídni nebo Berlíně.

Mystérium času od Miroslava Kabeláče a Egmont od Ludwiga van Beethovena spolu na první pohled nemají mnoho společného, už jen proto, že Miroslav Kabeláč byl českým skladatelem minulého století a Beethoven spadá na přelom klasicismu a romantismu. Na pohled druhý si ale člověk určitých podobností všimne. Egmont byl skutečná historická postava, muž, který bojoval za nezávislost Holandska, a Kabeláč se svou tvorbou snaží taktéž v jistém smyslu bojovat za nezávislost na komunistické straně.

Dle mého soudu má tento program smysl a dovolila bych si i říci, že mezi našimi studenty je poměrně oblíbený, neboť i když většina z nás klasickou hudbu neposlouchá každý den, máme všichni své oblíbené dílo.

Anežka Šubrtová

Představení KMD

Kdo by neznal Miroslava Táborského, výborného českého herce a dabéra, kterého můžeme vidět ve filmech jako jsou například Vratné lahve, Lotrando a Zubejda, Probudím se včera nebo Tmavomodrý svět, či Četnické humoresky. Nikdy jsem ovšem neviděl pana Táborského živě na divadelních prknech, a proto pro mne toto představení bylo jasnou volbou (tedy ihned poté, co se velice rychle vybrali Bratři Karamazovi od Dostojevského).

Večer ve čtvrtek 5. 12. jsem se tedy společně s mým kolegou, předním divadelním kritikem Jakubem, vypravil do Divadla v Řeznické. Již ve škole jsme dostali od paní ředitelky informaci o tom, že toto divadlo je komornějších rozměrů, netušili jsme ovšem, jak moc pravdivé toto tvrzení bylo. Poté, co jsme divadlo objevili, jsme zjistili, že divadlo sice disponuje šatnou, jenž jsme ochotně využili, ovšem hlediště byla opravdu malá místnost s několika řadami sedadel bez místenek. Navíc v těch vyšších řadách byl i strop zasazen docela nízko, jelikož je to situováno v podzemních prostorách.

A nyní již samotné představení s názvem Relativita. Děj byl v podstatě prostý. Albert Einstein již v pokročilém věku pracuje jako profesor na americké univerzitě v Princetonu. Jednoho dne ho zastaví mladá slečna s tím, že by s ním ráda udělala interview pro Židovský deník. Einstein zpočátku odmítá, ale dívka ho přesvědčí o své vysoké inteligenci a on ji pozve do svého bytu. Zde se odehrává podstatná část představení; vtipné pasáže a diverzitu představení zajišťuje postava Helen Dukasové, Einsteinovi hospodyně, uklízečky a „sekretářky". Postupem času přijdeme na to, že dívka, jenž se představila jako Margaret Hardingová vůbec neexistuje a ve skutečnosti nepracuje pro Židovský deník, ale je dcerou samotného Einsteina, kterou měl se svou první manželkou Milevou Marićovou. Tato dcera prý záhadně zmizela, ale ve skutečnosti se Albert Einstein rozhodl svěřit jí do rukou jiných lidí, kteří by ji, dle jeho mínění, vychovali lépe než on sám, a navíc, což bylo pro něj nejspíš i důležitější, by mu nebránila ve výzkumu. Jeho dcera pro něj má ovšem ještě jedno překvapení. Její syn je extrémně chytrý, prakticky génius, svůj talent tak nejspíš zdědil po dědečkovi. Jenže je stejný jako on-geniální, ale asociální.

Drama dokonale popisuje věčnou otázku, kam až je možné posunout hranice morálky a humánnosti. Co je větším přínosem pro lidstvo? Vychovat tři děti, mít dům a zemřít, nebo zkoumat otázku, která pomůže vyřešit problematiku pochopení vesmíru? Každý máme jiné priority, je tomu tak i dnes. Buď se soustředíme moc na rodinu a nikdy ničeho nedosáhneme, nebo jsme až moc velcí kariéristé a ztrácíme rodinu, přátele a postupně i sami sebe. Einstein byl v těchto ohledech velmi obětavý, svůj život zasvětil bádání a zkoumání, zapomínal však na to, co je podle mého také velmi důležité, a to jsou mezilidské vztahy. Dle mého osobního názoru každý potřebujeme někoho, s kým zajdeme na skleničku, nebo si jen popovídáme, obejmeme se navzájem, a řekneme si tu krásnou „uklidňující" lež o to, že všechno bude dobré.

Herecký výkon pana Táborského s manželkou Kateřinou (Helen Dukasová) byl dokonalou souhrou, navíc představení okořeněné i o ztvárnění postavy Margaret Hardingové Lucií Štěpánkovou, bylo zkrátka nezapomenutelným zážitkem. Dokázali nám, že i malé divadlo, dokáže odehrát báječné přestavení.

Tadeáš Novák

CESTA KOLEM SVĚTA

V dnešní rubrice se zaměříme na dva exotické kontinenty. Jedním z nich je vzdálená Austrálie – kontinent neuvěřitelných možností a nezkrotné přírody. A jako další Vám představíme pro mnohé obávanou Afriku.

1

Austrálie aneb Úchvatná země protinožců

Proč tam jet?

Exotika a dobrodružství
Tento kontinent tvoří vše od moderních měst, úchvatné přírody a velkého množství aktivit. Pláže, surfing, safari či jedinečné stavby a kultura tohoto vzdáleného kontinentu stojí za vidění. Je jednou z nejvíce bezpečných zemí na světě, avšak to samé se nedá říci o zvířatech, která Austrálii osidlují.

Pro tuto cestu budete potřebovat vízum. Pokud se chcete vydat na takzvaný „road trip“, máte na výběr z řady auto půjčoven a servisů. Nezapomínejte, že v Austrálii je počasí nastaveno opačně, než jsme zvyklí. Tudíž letní počasí v plném proudu očekávejte v lednu, kdy se denní teploty mohou vyšplhat až ke 40 stupňům Celsia.

Místa, která stojí za probádání/navštívení

2

1. SYDNEY

Je největším australským městem. Svojí polohou a multikulturním prostředím láká turisty z celého světa. Poznejte klenoty moderní architektury Sydney Opera House či ohromující ocelový most Sydney Harbour Bridge. Centrum a širší okolí velkoměsta lze pozorovat také z nedaleké vyhlídkové věže, jež patří mezi nejvyšší na jižní polokouli.

2. ULURU – KATA TJUTA NATIONAL PARK

Mnohdy označován za "rudý střed Austrálie" je jedním z největších lákadel pro turisty. Monolit Uluru (Ayers rock) představuje pro obyvatele posvátnou půdu a je součástí širokého náboženského systému. Tento monolit je zajímavý tím, že jeho tvar a barevnost se mění podle dopadu slunečního světla. Pro lidské oko je to nezapomenutelná podívaná. Nejčastěji bývá hnědý, ale občas se mění do syté cihlově červené. Je zapsaný na seznamu světového dědictví UNESCO, který je částečně spravován místními domorodci.

Od října 2019 je výstup na tuto posvátnou horu zakázaný, avšak pro zvídavé je zde možnost zaparkovat na parkovišti Sunset view, kde si můžete vychutnat nádherný výhled z trochu jiné perspektivy.

3

3. OSTROV FRASER

Je největším písečným ostrovem světa a spadá pod národní park Great Sandy National park zapsaným na seznamu UNESCO. Nachází se u jižního pobřeží státu Queensland. Skvělým místem na koupání je Lake McKenzie. Nádherné blankytně průzračné jezero ukryté uprostřed pralesa obehnané písčitou pláží. Mezi nejznámější ikony ostrova patří slavný vrak lodi Maheno.

4. MELBOURNE

Je druhým největším městem a představuje také důležité ekonomické a průmyslové centrum Austrálie. Melbourne je považováno za velmi poklidné město. Zaujme nejen svou energií, pestrostí a pohodovým přístupem místních, ale i spoustou unikátních a nezapomenutelných zážitků. Za zmínění rozhodně stojí například Flinders Station. Jde o zajímavou budovu železniční stanice. Dále také unikátní Královská botanická zahrada a Federation square.

5. NÁRODNÍ PARK KAKADU

Tento národní park je na samém severu Austrálie vedle města Darwin.

Park v sobě ukrývá vodopády obklopené dech beroucí přírodou. Mimo největší žijící druh krokodýlů se zde vyskytuje zhruba 280 druhů ptáků či 60 druhů savců. Je také znám pro svou kulturní hodnotu. Na některých útesech lze spatřit i staré nástěnné malby domorodých Australanů.

Jak se tam dostanete?

Vzhledem k vysoké vzdálenosti je cesta náročná jak po stránce časové, tak i finanční. Zpáteční letenky se mohou vyhoupnout až ke třiceti tisícům. Proto je velmi důležité věnovat čas na vyhledávání nejvýhodnějších letů. Můžete ale zkusit hledat i trochu složitější variantu, která může cenu při troše štěstí srazit pod 20 tisíc. Do Austrálie totiž létá několik nízkonákladových linek z Asie. Hlavně buďte v hledání vytrvalí. S větší trpělivostí můžete narazit na skvělou akci, která by mohla velmi příjemně ovlivnit váš rozpočet.

4

5

6

7

Afrika

Afrika, kontinent, který oplývá vyprahlými pouštěmi s neukázněnou přírodou zbarvenou do ohnivých tónů, patří mezi největší kontinenty světa. Celistvý obraz krajiny vzbuzuje v turistech upřímný obdiv, ale přináší i jisté obavy. Mimo úžasné nespoutané scenerie, rudého západu Slunce, barevných kmenů, omamující vůně divoké buše smíchané s ostrým kořením a pro jedince nepochopitelná rodová pouta volně pobíhajících žiraf po nažloutlých trsech trávy, se zde nachází i řada nevyléčitelných chorob, o kterých nemá běžný Evropan ani představu.

Jedná se o seskupení států, kde v některých případech vládne hladomor a chudoba za to v opačném případě u severně položených zemí se pod povrchem klíčí nevyčíslitelné bohatství. Ačkoli se na první pohled zdá, že je Afrika sežehnuta bídou, je pravdou, že v sobě skrývá

8

těžko uvěřitelné hodnoty čišící z upřímné lásky místních lidí s přírodou. Panuje zde nevyřčená úcta ke všemu živému, lidé si váží i naprostých banalit, které jsou pro 21. století na denním pořádku. Dojem z Afriky je těžko popsatelný. Každý, kdo Afriku navštíví, je poznamenán na celý život, ať už v pozitivním nebo negativním smyslu. A proto pokud máte duši pravého dobrodruha a okouzlila vás příroda a kultura, na kterou nikde jinde nenarazíte, měli byste si na vlastní kůži okusit, jaké zážitky Vám dokáže kontinent poskytnout.

Jak se do Afriky dostat?

Zaprvé je nejdůležitější uvést, že pokud se rozhodnete pro cestu do těchto končin, je potřeba mít dostatek finančních prostředků. Afrika je poměrně drahá, a i samotná Cesta letadlem Vás může vyjít až na 20 000 korun. Další možností je například dobrovolnictví. Bude vám dána střecha nad hlavou a se stravou si taktéž nemusíte lámat hlavu.

Po černém kontinentě se nejlépe cestuje vlastním autem, které je bohužel jednou z největších investic. Nabízí se i možnost zvolit autostop, ovšem v tomto případě se připravte na to, že ztratíte spoustu času, nedostanete se všude, kam byste chtěli, a navíc kontakt s místními je velmi intenzívní a často psychicky náročný.

9

Na co před odjezdem nezapomenout!

Před cestou do Afriky nepodceňte řádnou přípravu potřebných dokumentů – víza, cestovní pas, mezinárodní řidičský průkaz, očkovací průkaz s prodělaným očkováním proti žluté zimnici. Nezapomeňte na pas pro auto, který vydává Autoturist. K veškerým dokladům si pro jistotu udělejte kopie.

Proč jet do Afriky?

Afrika je plná rozmanitých možností a dokáže v člověku vzbudit řadu dojmů a emočních přívalů. Každý, kdo se rozhodne podstoupit cestu tak fyzicky i psychicky náročnou, musí v sobě najít důvod, proč a za jakým účelem vstupuje do území, které je považováno za kolébku dnešní civilizace. Není tajemstvím, že se jedná o nebezpečný kontinent, ale pokud se budete držet všech pravidel, průvodce či vyměníte zvědavost za opatrnost, zažijete unikátní dobrodružství, které ovlivní váš dosavadní život v mnoha směrech.

Kam vyrazit, když už máte sbaleno?

Je řada míst, které si zkrátka nemůžete nechat ujít. Samozřejmě záleží na tom, pokud zvolíte severní Afriku (Egypt, Maroko atd..) anebo se vydáte dále po stopách divočiny.

1. KAPSKÉ MĚSTO

Pokud toužíte navštívit turistickým ruchem pozdvihnutou část Afriky v podobě města zalitého Atlantikem, které nabízí úchvatné hornaté scenérie, Kapské město je ideální destinací. Jedná se o hlavní a o druhé největší město Jihoafrické republiky. Nad městem se tyčí Stolová hora, která dosahuje výšky 1086 m.n.m. a tím tak dominuje celistvé podobě města.

2. NÁRODNÍ PARK SERENGETI

Odjet z Afriky, aniž byste nezavítali do nejproslulejší přírodní rezervace by byla ohromná škoda. Park se nachází v severní Tanzánii a svou rozlohou pojímá až patnáct tisíc metrů čtverečních. Na běžném denním pořádku můžete narazit na zvířata jako zebry, lvy, hyeny, antilopy, žirafy a při troše štěstí i na slony africké.
Věděli jste, že "Serengeti" znamená v řeči Masajů "Prérie nekonečna"?

10

3. VIKTORIINY VODOPÁDY

Bezpochyby perlou dominující Jižní Africe jsou samotné Viktoriiny vodopády, které se řadí k největším vodním útvarům na světě. Nachází se mezi Zambií a Zimbabwe. Jedná se o jednu z nejvíce turisty vyhledávaných přírodních památek.

4. TSAVO

Patří mezi největší národní parky v Keni. Svou rozlohou zaujímá téměř dvacet jedna tisíc kilometrů čtverečních. Síť cest v něm pokrývá zhruba dva tisíce kilometrů, tudíž není proto divu, že každá sebemenší odbočka či křižovatka má pečlivě udržovaný rozcestník a označení. Kromě různorodé přírody, která je hlavní ozdobou Keni, se můžete kochat i exotickými, vzácnými zvířaty, která nikde jinde nepotkáte.

5. MADAGASKAR

Na závěr se přesouváme k poněkud vzdálenějšímu ostrovu, který je od Afriky oddělen Atlantickým oceánem. Ale pokud jste příznivcem bílých, písečných pláží a azurově modrého moře, Madagaskar by mohl být skvělou, i když pro běžný rozpočet drahou destinací pro relaxační dovolenou. Turisty je vyhledávaný zejména pro bohatou faunu a flóru a v mnoha případech i pro pozorování vzácných druhů lemurů, plazů a ptáků.

11

12

13

14

Kristýna Kotíková,
Natalie Veselá

DALEKOHLEĎ

V dnešním článku bych vám chtěla dát pár rad a typů na to, jak být šetrnější k přírodě a jak ji co nejméně zatěžovat. Tyto typy jsou velmi jednoduché a zvládne je každý. Když se spojíme a tyto jednoduché věci budeme dělat každý (nebo alespoň většina z nás), tak planetě ulehčíme trápení a pomůžeme ji. Účinné bude, když tyto typy budete šířit dál a bavit se o tom s ostatními. Jedině tak se o tom dozví více a více lidí a planetě pomůžeme ještě efektivněji.

Anežka Straková

Jako první bych se rozepsala na téma RECYKLACE. Ta je velmi důležitá a je také podstatné recyklovat správně. Myslím, že všichni víme, co patří a nepatří do papíru, skla či plastu. Můžeme také například třídit kovy a oleje. Je dobré si o recyklaci přečíst pár článků a třeba vás i něco překvapí. Věděli jste třeba, že účtenka se nehází do papíru ale do směsného odpadu? Je totiž k recyklaci a ke kompostování zcela nevhodný, poněvadž obsahuje zdraví nebezpečné látky a je vyroben z tzv. termopapíru, který tyto látky obsahuje.

15

Dále bych rozebrala LAHVE a KELÍMKY. Plastový kelímek, který si koupíte v automatu na kávu a po použití vyhodíte, se rozkládá až 70 let. To samé s plastovými lahvemi na jedno použití. Za velmi krátkou dobu se jich na naší planetě nashromáždilo velké množství. Alternativou jsou v tomto případě termohrnky (např. KeepCup či BambooCup), které vám vydrží i několik let a nevznikne z toho žádný přebytečný odpad. K tomuto tématu bych také připojila BRČKA. Ty dělají velkou neplechu např. v oceánu, kde škodí želvám. Jako výměnu za plastová brčka, můžete používat brčka bambusová, kovová, či skleněná, která se dají čistit a vydrží vám dlouhou dobu.

Alternativou za plastovou folii a plastové pytlíky na svačinu či na nákup, jsou tzv. VOSKOVÉ UBROUSKY, do kterých si skvěle zabalíte svačinu.

16

Můžete si je buď koupit, nebo si je sami vyrobit. Je to velmi jednoduché. Připravíte si látku, libovolného rozměru, včelí vosk a štětec. Vosk necháte rozehřát a poté v malých vrstvách potíráte po látce. Až se vám bude zdát, že je vosk všude, vložíte na plech do trouby (na 150 stupňů Celsia, na 10 minut). Poté vyndáte, sundáte z plechu, chvilku počkáte a máte hotovo! Tento ubrousek můžete použít nejen na zabalení svačiny, ale také jako přikrytí jídel do lednice. Další variantou jsou ekopytlíky na nákup pečiva, ovoce či zeleniny, které si můžete jednoduše vyrobit, či koupit (nejznámější varianta jsou pytlíky od značky Frusack).

Většina oblečení je vyráběna z bavlny. K výrobě jednoho kilogramu bavlny je totiž potřeba 7 000 až 30 000 litrů vody. Podmínky, ve kterých je oblečení vyráběno nejsou vždy etické k zaměstnancům, v některých zemích dokonce tuto práci vykonávají děti. Dle vyjádření Evropské komise občané Evropské unie ročně vyhodí 5,8 milionů tun textilu, z čehož jen 1,5 milionu tun je průmyslově recyklovaných či využitých pro charitativní účely. Zbývající 4,3 milionů tun míří na skládku či je částečně využito k produkci energie. Proto je dobré nakupovat v SECOND HANDECH, kterých po české republice najdete stovky. Zde si můžete koupit oblečení, které někdo jiný už nepotřeboval a daroval. Vy vlastně recyklujete, dáváte oblečení druhý život. Nebo také nakupovat od fair trade značek.

To mě přivádí k dalšímu tématu, a to jsou LOKÁLNÍ OBCHODY. Po celém světě (česká republika není výjimkou) se najde spoustu velmi šikovných lidí, kteří si se svojí prací dávají záležet, dělají ji poctivě a s láskou. Řídí se heslem lepší kvalita než kvantita. Zaměstnanci pracují ve

fair trade podmínkách, dostávají odpovídající plat. Spoustu těchto lokálních výrobců můžete najít v Praze na tzv. Dyzajnmarketu, který se koná dvakrát do roka, vždy o víkendu a najdete zde mnoho lokálních značek s nádhernými výrobky.

Navážu-li na vdechnutí druhého života věcem, musím se zmínit o ANTIKVARIÁTECH a BAZARECH. V těchto obchodech mnohdy najdete poklady, které vám udělají radost. Někdy je to i překvapení, podle toho, na co v daném obchodě narazíte.

17

Dalším tématem jsou obchody BEZOBALU a NEBALENO. Tyto obchody se zaměřují na prodej bezobalových produktů. Když do těchto obchodů vyrazíte, nesmíte si s sebou zapomenout vlastní nádoby a pytlíky, abyste si do nich výsledný nákup mohli uložit. Ceny jsou poněkud dražší než v normálních supermarketech, ale za podporu těchto obchodů a částečné pomoci planetě, to stojí. Můžete zde pořídit nejen potraviny, od ovoce, zeleniny, po pečivo a mléčné výrobky. Ale také drogerii.

Navazující téma na toto je DROGERIE a HYGIENICKÉ POTŘEBY. Většina prostředků na mytí koupelen, prášků do praček či tablet do myček, jsou skrz na skrz prosáklé chemií. Když se podíváme na složení, polovině názvů ani nerozumíme. Tyto chemické prostředky jsou zdraví velmi nebezpečné. Proto je důležité hledat ekologičtější a přírodnější varianty. Buď si dělat ekologické prášky na praní sami, nebo si je kupovat. V dnešní době jsou velmi chválené a známé značky jako Tierra Verde nebo Econea.cz. Na stránkách těchto firem můžete najít přírodní přípravky, ale i přírodní kosmetiku. Dále se zmíním o zubním kartáčku, který je většinou plastový, sice na vícero použití, ale nelze je recyklovat. Jinou variantou jsou bambusové kartáčky, s nylonovými štětinkami, které po použití lze vyhodit na kompost.

CESTOVÁNÍ. Cestování je velmi diskutované téma. Letecká doprava velmi škodí planetě, právě emise oxidu uhličitého, hlavního skleníkového plynu, jsou nejvážnější leteckou ekologickou hrozbou. Také auta vylučují mnoho škodlivých látek do ovzduší. Proto ekologičtější verze cestování jsou vlaky, MHD, kam se vejde více lidí a nejsou tak velkou zátěží pro ovzduší či nejjednodušeji pěšky.

Téma JÍDLO a MASNÉ VÝROBKY. Způsob, jakým lidstvo vyrábí potraviny, a to, co jí, se musí radikálně změnit, aby se vyloučily miliony předčasných úmrtí a devastace planety. Varuje před tím studie 30členného vědeckého týmu zveřejněná britským lékařským týdeníkem Lancet. Na jeden kilogram hovězího je potřeba pět kilogramů obilnin, přičemž asi 30 procent masa pak stejně končí v odpadkových koších. V zemích, jako je Brazílie, se na úkor rozšiřování pastvin kácí značné plochy pralesa. Nenavádím vás, abyste ze dne na den byli vegetariáni a masné výrobky omezili úplně. Je ale dobré omezit jeho spotřebu a nedávat si ho každý den, 3x denně. Rostlinná strava je velmi prospěšná zdraví a naše tělo se nám za to odvděčí.

18

Je důležité se nad vším zamýšlet. Opravdu si tuto věc musím koupit, když už ano, jde to ekologičtějším způsobem? Můžu si na nákup dojít pěšky, či musím použít auto? Musím si brát na každý druh ovoce jiný pytlík, nebo je všechny mohu dát do jednoho ekologického. Zamyslet se, vykonat, předat dál. Všemi těmito způsoby, které jsem sem uvedla, můžeme naší planetě ulehčit trápení a pomoct jí. Samozřejmě, že jsem neuvedla všechny, existují jich tisíce, jen my musíme chtít hledat, ptát se, vykonávat je.

V příštím čísle našeho časopisu se dozvíte o lidech, kteří se ekologií zabývají a dále různé akce, které jsou na toto téma zaměřené.

ŠÁLEK KÁVY S...

JANEM HOFFMANNEM

Mgr. Jan Hoffmann, vyučující na naší škole matematiku a základy přírodních věd, je absolventem Gymnázia Nad Alejí, následně bakalářského oboru Obecná matematika na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a magisterského oboru Učitelství pro ZŠ a SŠ – Matematika na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Má rád kvízy a vědomostní soutěže (mnozí z nás ho měli tu čest sledovat v pořadech jako jsou A-Z kvíz, Chcete být milionářem nebo Kde domov můj?) Krom toho je fanouškem SK Slavia Praha. Co nám o sobě prozradil? Jaký má názor na povinnou maturitu z matematiky? Jak tráví Vánoce? A jaký je jeho nejoblíbenější alkoholový nápoj? To vše se dozvíte v tomto čísle časopisu Všehochuť.

Tadeáš Novák

Jak jste se vlastně dostal k tomu, že Vás bude bavit matematika a vlastně i přírodní vědy (tj. fyzika, chemie)? Měl jste takovou zálibu odmala, nebo jste se k tomu dostal až při studiu na škole?
Já jsem to měl svým způsobem odmala, počítal jsem v podstatě od nějakých tří/čtyř let. Někdo říká, že jsem na prstech počítal v porodnici, počítal jsem schody, vím, že už někdy ve školce jsem chápal trochu koncept mocniny. Potom jsem se učil základní chemické vzorce, někdy v době základky, takže nějakým způsobem jsem měl v těchto oborech náskok, no, a potom samozřejmě matematika u mě vždy vedla mezi těmito předměty, fyzika byla vysoko, k chemii byl ten vztah zpočátku hodně dobrý, potom poněkud proměnlivý. K biologii jsem měl odjakživa dál, ačkoliv pocházím z doktorské rodiny, a k ekologickým tématům jsem si vytvářel vztah až jako učitel.

V čem vidíte podstatu učitelské profese? Samozřejmě to má vzdělávat žáky, ale jestli si myslíte, že by se to mělo obměňovat, zkoušet jiné metody, nebo se vyplatí to klasické „papouškování“ frází a víra v to, že když se to studenti mohli naučit dřív, tak nyní to půjde taky. Nebo aplikujete i ty modernější způsoby výuky? Zrovna třeba u matematiky je to složitější z mého pohledu.

To je hrozně široká otázka. Já si hlavně myslím, že ti nejlepší didaktici, kteří umějí lidi vést, by měli být tam dole, na těch základních školách, kde opravdu je potřeba ten směr ukázat, a jak to potom jde nahoru, tak naopak na vysokých školách se snese leccos, je to více o přednáškách, které si žáci už nějak zpracují, čili ta představa, že vysokoškolský profesor musí být lepší než učitel na základní škole...spíš si myslím, že by to mělo být naopak, že ti starší žáci už se přizpůsobí lecčemus. Ale je vlastně kacířské to takto stavět, protože špičkoví učitelé by měli být všude, z hlediska didaktických metod třeba PedF UK jednoznačně vyhrával nad MFF UK a vážil jsem si toho. Střední škola nabízí tu výhodu, že když každý učitel je svůj, tak se to lépe snese v té pestrosti (jestli někdo víc přednáší a někdo víc dělá aktivity). Někdo je zkrátka rakousko-uherský, někdo je naopak kdovíjak moderní, tak si to ti studenti přeberou a všechno má něco do sebe. To je výhodou střední, když je někdo v něčem silnější a v něčem slabší, tak se schová do té rozmanitosti. S moderními metodami je to velmi ošemetné, například v matematice se v médiích i politice občas volá po tom, ať učíme úlohy z praxe, jenže ony jsou ve výsledku

komplikovanější než ty klasické příklady a studenti je následně nevyřeší. Kdybych to měl nějak shrnout, tak je to strašně širok é a ne všechno, co je nové, musí být vždy lepší. Učitelé mohou studenty učit se memorovat, což je ve výsledku také částečně připraví na další stupeň - např. vysokoškolské vzdělávání a někdy to určitě použijí. Každopádně špatný učitel na základní škole, když má to dítě na všechno, tak to může vztah ke vzdělání velmi zatarasit.

Pokud byste si mohl vybrat nějaký jiný obor, co by to bylo? Nebo kdybyste měl nový čistý list papíru, nový život před sebou, jak byste se rozhodl?
Tak já v době, něž jsem se stal učitelem, předpokládal, že se dostanu do finančního nebo bankovního sektoru, pak se to začalo vyvíjet jinak a učitelství mi dalo náplň, takže to je, co bylo předtím. Potom, kdybych měl nový život...já nevím no...že jsem se rozhodl pro učitelství určitě nelituji a kdybych měl dělat něco jiného...nevím. Určitě si nedovedu představit, že bych učil jazyky, ať už český jazyk nebo cizí jazyky, takže tam nemám ambice. Nemohl bych asi být tělocvikář, hudebkář, výtvarkář, ale třeba dějepisář, proč ne? Mě baví matematika, historie a souvislosti, takže i ten dějepis určitě ano.

Máte v životě nějaký cíl? Něco, čeho byste chtěl dosáhnout. Co je Vaším životním cílem?
Kdybych chtěl být hodně cynický, tak řeknu, že už jsem z životních cílů vyrostl. *(smích)* Ale tak...skoro bych si to nechal pro sebe, asi by to bylo na hodně složitý rozbor. Myslím si, že jak jsem si to třeba v dětství představoval, tak se život ukázal neskonale komplikovanější a byl bych opatrný, abych nějaké cíle přiznal sám sobě, natož pak veřejně. Možná bych si chtěl dát nějaké cestovatelské období, ale nenazýval bych to životním cílem.

Jak by se podle Vás dalo zlepšit české školství?
To jsou tedy brutální otázky. *(smích)* Já si myslím, že školství by se mělo očistit od různých diletantů, kteří se k tomu vyjadřují. My máme nějakou tradici rakousko-uherského školství, v podstatě herbartovského přívalu vědění, každý si do toho kope, řeknou, že to je memorování a už neřeknou, že americký technologický pokrok (po válce, kosmický program…), že to často byli lidé, kteří pocházeli z německojazyčné země střední Evropy, často židovského původu, často to bylo gymnaziální vzdělání, takže říct, že memorování, biflování, herbartovské školství a Rakousko-Uhersko a celý tento „úřednický dril“ je špatně – já si myslím, že to je neférové, protože pokrok zrovna Ameriky z toho nakonec vychází (ačkoliv se to moc dnes neříká). Je možné, že dnes už nás Číňané a Asiaté s jejich metodami předběhnou, ale nezahazoval bych to. Potom bych si vybíral inspiraci ze světa, ale opravdu bych zkoumal, co se kde osvědčilo, co dělají dobře v Asii, ve Finsku (po kterém každý volá), z hlediska matematiky bychom neměli podceňovat Rusko, kde je určitě spousta inspirace. A potom se mi nelíbí, když v médiích mluví lidé, kteří nejsou diletanti, nebo nejsou úplně poctiví. CERMAT dělá maturitní testy a kritizuje ho společnost. Scio, která dělá ještě větší business se svými testy, které jsou minimálně stejně pochybné, spíš víc, a potom se tam ještě objeví společnost EDUin, kde je jeden pán, který se vyjadřuje úplně ke všemu, a druhý pán, který je elektrotechnik/autoklempíř, napíše si na vizitku „odborník na školství“ a tito lidé chodí na DVTV a do podobných pořadů, což mi přijde trochu zavádějící.

A teď něco na odlehčení. Jakou rád posloucháte hudbu? Máte nějakou oblíbenou kapelu?
Já mám rád české kapely, když jsou hudební texty inteligentní a vtipné, a když zpívají v češtině. Takže já mám rád Asonanci, která zpívá v podstatě folkové irské a skotské balady, ale v češtině většinou. Taky z těch 11 lidí v kapele tam jsou dva matfyzáci, docenti. *(smích)* To je takový můj objev posledních let. Jinak mám rád texty od Ládka nebo Nohavici. A potom mám rád jakoukoliv hudbu s pathosem, což jsou různé vojenské pochody. A svého času jsem poslouchal klasiku, ale teď už není trpělivost se do toho zaposlouchat.

My, starší studenti, si Vás pamatujeme ještě jako bakaláře, nyní už jste dokončil úspěšně magisterský titul, k čemuž Vám samozřejmě gratuluji. Uvažujete o dalším studiu?
Uvažuji velmi opatrně. Když jsem si před rokem a čtvrt obhájil tu diplomovou práci, se kterou jsem se docela natrápil, tak jsem si řekl, že tak dva roky žádné velké studium

nebudu rozjíždět. Ale jsem opravdu strašně opatrný, a pokud něco někde v koutku zvažuji, tak asi na nějaké doktoráty bezprostředně se nechystám. Možná rozšířit si vzdělání v těch různých přírodních vědách. Uvidíme.

Disponujete domácím mazlíčkem nebo o něm uvažujete?
Přímo ne, ale v rodině babičky mají kočky, psy, takže mám ke zvířatům vřelý vztah. Ale mám radši kočky než psy. On ten pes je učenlivější, ale ta kočka má více vyvinuté instinkty už od přírody, tím pádem se nemusí tolik učit. Obojí má svoje a obojí je fajn, ale oblíbenější je kočka.

Když už jsme ta Střední škola knižní kultury, tak jaký je Váš oblíbený knižní žánr? Máte přímo konkrétně nějakou oblíbenou knihu nebo autora?
Já se upřímně řečeno v literatuře asi pořád hledám. Čtu víc. Vyrostl jsem na verneovkách, trošku Foglara, ale ten Verne byl větší vášní, nebo třeba E. A. Poe. Poté jsem trochu četl knihy o sportu, o Pláničkovi a tak. Potom přišel rozmach internetu a na mě to mělo vliv, že do jisté míry jsem spadl do toho útržkového čtení toho webu. A na to, abych četl knihu od začátku do konce, se těžko hledá čas. V současné době mám čtyři až pět rozečtených knih. Beletrii moc nečtu, a pokud ano, tak musí mít nějaké sociologické jádro. Musí mít ten přesah, takže já jsem letos přečetl dvě knihy od Houellebecqa, ale přijde mi, že ten jeho hrdina hledí na svět odtažitě a dělá si sociologické pozorování, což je dle mého celkem zajímavé. Já trochu sleduji věci kolem svého osobního rozvoje, ale ono už je to na jedno brdo. Sleduji aplikaci vědních poznatků do praktické sociologie. A potom konzervativní, filozofické knihy.

Chtěl byste být třídním učitelem? Bavilo by vás to?
Upřímně řečeno se po tom nikterak nesápu. *(smích)* Nechci říct nic, čím bych to na sebe přivolal, nebo se od toho naopak úplně distancoval. Bylo by to něco jiného, učit si své předměty a vedle toho mít odpovědnost za to, jestli mi někdo dal včas nebo pozdě omluvenku, vzít to na sebe...asi by to nebylo snadné, ale kdyby to přišlo, tak bych si s tím musel nějak poradit.

Váš oblíbený film?
Samozřejmě Svěrákovy filmy mám „nakoukané“ až okoukané. Cimrmanovská poetika a tyto věci mě hodně kultivovaly, ale asi se mi to trochu „zajedlo“, jak toho bylo hodně. Ještě bych řekl, že mám takovou bizarní zálibu, že mám rád takové ty čisté komedie, „crazy“ komedie, 70. léta, což je hodně kritizované, že to za počínající normalizace byl jakýsi útěk do fantazie, ale přesto na to nedám dopustit. Myslím si, že je škoda, že se dneska málo točí právě ty úplně čisté komedie, teď z těch novějších se tomu blíží Jedna ruka netleská *(komedie z roku 2003 – pozn. autora)*. A třeba věci, které dělá Hřebejk, tam to nikdy není čistá komedie, některé filmy mají často smíšené hrdiny, ale přijde mi, že tento žánr, při kterém se člověk jen zasmál, že to vymizelo a je to škoda. Ale nemyslím tím žádné Babovřesky nebo Troškoviny, které jsou trochu úpadkové.

Co si myslíte o existenci dalšího života ve vesmíru?
No, jak to mám vědět, že jo? *(smích)* Tak jsou ty odhady, že by těch civilizací mohlo být třeba deset ve vesmíru a já na to, žádné pevné přesvědčení nemám. Sám si intuitivně myslím, že to je tak zařízené, že jsme opravdu jediní, že si s tím máme poradit, a že to tak na just je, že to vyšlo jen na Zemi a na nás, ale žádnou evidenci na to nemám, jen mi to tak přijde.

Jak byste motivoval studenty, kteří uvažují o pedagogickém studiu?
Já si myslím, že to učitelství je lepší, než se kolikrát říká, ono se říká, že je to nevděčné povolání, dnes jsem třeba slyšel v metru, že „dneska bych už učit nešla.“ Tak to si myslím, že je určitě lepší než tato představa, na druhou stranu je to svazující poslání, že to není práce typu někde si odsedět osm hodin, že to člověka formuje i v životě, takže si zároveň myslím, že ti studenti v osmnácti, devatenácti, dvaceti letech těžko mohou vědět, jak moc je to pro ně to pravé. Já bych jim vzkázal: vnímejte to, že existují učitelské obory skoro na všech fakultách, vnímejte to, že existuje i pedagogická fakulta, možná se v tom vzdělejte

rovnou v prvním plánu, možná na to po dvou/třech letech přejděte jako na druhý plán, vyzkoušejte si praxe, možná někde získejte nějakou tu zkušenost a nechte to plynout. Ale pokud půjdete ve dvaceti na pedagogickou fakultu, což určitě můžete, tak se může stát, že vás to učitelství potom neosloví. Ještě co vnímám jako osobní handicap, že jsem se rozhodl pro samotné učitelství až poměrně pozdě, takže si myslím, že pro mě to byl handicap v tom, že jsem nedělal například vedoucího na táborech nebo takovéto práce. Takže si myslím, že ti studenti, kteří o tom uvažují, by si to měli vyzkoušet dřív.

Teď opět něco na odlehčení. Blíží se nám Vánoce, jak je trávíte? Děláte nějaké tradiční věci?
Já Vánoce trávím tak nějak rodinně, s příbuzenstvem. Občas někde v klidu v lese s nějakým klasickým vánočním jídlem. Dost často doháním resty, které nestíhám přes rok, třeba si zajdu někam zaplavat nebo využiji Týden sportu zdarma tady v Praze nebo zajdu na hokej, kde jsem dlouho nebyl. Nějak jsme se to u nás naučili nehrotit, takže takoví ti lidé, kteří mají tendenci mít absolutně nejlepší stromeček a hodně dárků a potom nevědí, kam to dát, a kdy to přečíst, a kdy to vypít, tak to nikam nevede. Jsem rád, když se ty Vánoce tráví trochu střídměji, z hlediska jídla to asi úplně nejde, ale z hlediska nákupní horečky se to asi rozumně zregulovat dá.

Jaký je Váš názor na povinnou maturitu z matematiky? Komunisté a SPD nedávno vetovali návrh o tom, že by se o ní jednalo ve zrychleném čtení, takže ještě se o tom bude hlasovat, ale jak se k tomu stavíte Vy?
Já jsem spíš dost proti. Ukazuje se, že zrovna absolventi SŠKK tu matematiku moc nepotřebují, nebo to alespoň nechtějí přiznat (asi na filozofické fakultě je nějaká logika), ale včera jsem mluvil s jednou bývalou žákyní, která je na filozofické fakultě vyloženě knihovnictví, což je vlastně taková „prodloužená“ SŠKK a dělali tam zkoušku z logiky a z výroků, takže zrovna se ta matematika hodila, ale představa, že každý typ rovnic a každý typ funkcí by měli za každou cenu ovládnout...pochyboval jsem o ní dřív a po letech na této škole je praktiky potvrzené, že nemá smysl nutit studenty do povinné maturity z matematiky. Myslím si, že by lidi měli mít maturitu aspoň z matematiky nebo aspoň z angličtiny a k tomu samozřejmě tu češtinu, protože když tam není ani ten cizí jazyk nijak prověřený, ani ta matematika, tak je to dost chabé, ale měli by mít možnost si vybrat. Co se mi na maturitě z matematiky líbilo, bylo, že skokově posílila prestiž matematiky ve školství, postavení ve studijních plánech/programech, ale je otázka, jestli zavedením maturity shora se má ten problém řešit. Možná by měli být nějaké výstupní testy na konci páté a deváté třídy a následně by se zavedli výstupní testy na konci čtvrťáku...mohla by to být vstupenka na určité školy. ČVUT by si třeba mohla dát požadavek, že kdo tam chce jít, tak musí mít ten výstupní test z matematiky složený. Ale znovu – musí to jít odspoda, nemáme žádné tvrdé meze na konci té páté a deváté třídy. Takže nejdřív udělat uzávěrku, co by měli umět páťáci, a nějakým způsobem to testovat, a potom v devátém ročníku, tam bych třeba udělal něco tvrdšího kvůli nějakým problémovým žákům, poté by se uvažovalo o nějaké formě toho výstupního testu nebo dobrovolné maturity, ale zkrátka takovýto princip. Že to prostě není úplně šťastné tam takhle odshora hodit test, a teď si s tím máme poradit. Pokud se říká odložit maturitu, tak je to eufemismus pro její zrušení.

Jaký máte nejoblíbenější alkohol?
Docela se mi osvědčuje pivo, protože ho piji velmi pomalu, takže klidně vypiji za dvě až tři hodiny u stolu jeden půllitr a nemůžu se s tím nikdy opít. Jinak alkohol piji výhradně ve společnosti, nikdy si nedávám na žal nebo na kuráž. A z toho ostatního úplně nemusím takové ty„ženské nápoje“, tj. vaječné likéry. Víno asi jak které, moc mu nerozumím, a tvrdý alkohol...někdy třeba v zimě, když se lidi sejdou a chtějí rychle roztát, tak je to dobré, takže to jen příležitostně.

Jaká byla Vaše studentská léta? Studoval jste Gymnázium Nad Alejí, pokud to naši čtenáři neví, potom jste absolvent MATFYZU a pedagogické fakulty UK – jak byste to shrnul? Bylo to dobré období? Jaký jste byl student?
Tak do páté třídy jsem byl absolutní premiant, potom první polovina osmiletého gymnázia

(fakticky taková vyšší základka), tam jsem byl také hodně nahoře s nějakými výkyvy, samotná střední možná trochu krize, ale pořád jsem byl jasný nadprůměr, a následně jsem to korunoval hodně pěknou maturitou. A vysokoškolská léta – na MATFYZU to bylo často hodně trápení, ale na pedagogické fakultě, tam už jsem si to užíval, hodně jsem se ptal, diskutoval, a těch přednášek tam nebylo moc, protože to bylo kombinované studium, ale měl jsem takový asertivnější přístup. Jako student jsem byl hodně spoutaný pravidly a snažím se povzbuzovat studenty, aby se nebáli se sami zeptat. Já, když třeba se dozvím, že žáci mají nějaké otázky, které souvisí s tématem a nejsou v tematickém plánu tak ostře formulované, tak to vezmu na vědomí a někdy to tam zvládnu zapracovat, někdy ne. Ale ta idea, že by to takhle být mělo, tam je.

Jakou máte rád kávu?
To je výborná otázka, já kávu prakticky nepiji, když ji piji, tak jí nerozumím. Takže vypiji cokoliv, ale v podstatě se snažím kávě vyhnout. Mám rád ovocný čaj, který když je lehce do kysela, tak ho ani nedochucuji cukrem, nebo si tam přidám citron. Kávu nepiji, piji energetické nápoje, bohužel se bez nich často neobejdu. Piji Red Bull a piji Tygra, teď jsem nedávno ochutnal Monster, který doporučovali žáci, a přišlo mi to naprosto šílené.
Dobře, takže není šance, že Vás vytáhneme nějak do kavárny, třeba na šálek mochaccina? No, možná to cappuccino, ale spíš tam budu chroupat nějakou japonskou směs a třeba ten čaj.
Děkuji, že jste přijal mé pozvání, tohle byl magistr Jan Hoffmann, náš učitel matematiky a základů přírodních věd. Děkuji, že jste přišel.
Není zač.

SVĚT BAREV

Modrá je v dnešní době nejoblíbenější barva a je jednou ze základního spektra. Řadí se mezi studené barvy. Má širokou škálu odstínů, mezi které patří například nebeská modř (sky blue), královská (royal blue) nebo námořnická (navy blue) modrá, a také lidmi hodně oblíbená tzv. baby blue, která je méně známá jako pomněnková. Je to barva důvěry, věrnosti a loajality. Když se řekne modrá, mnoho lidí si vybaví vodu nebo nebe, proto často evokuje nekonečnost a hloubku. Na člověka působí klidným a relaxačním dojmem – ne nadarmo se jí říká barva klidu a odpočinku.

Modrá se často používá v interiérech, opticky totiž zvětšuje prostor. Je velmi oblíbená právě kvůli tomu, že působí klidně. Doporučuje se ale ve světlejších odstínech, tmavé místnosti mohou působit příliš těžce.

Zajímavosti o modré barvě:

- Spojuje se s inteligencí a moudrostí, proto modrou často používají univerzity a firmy.
- Aristokraté byli označováni jako „lidé s modrou krví“ – skrze jejich obvykle neopálenou kůži byly vidět modré žíly.

Fialová barva se řadí mezi studené. Vzniká kombinací modré a červené. Mezi její odstíny patří např. levandulová, lila nebo také velmi elegantní mauve.

Fialová je velmi osobitá vzhledem k tomu, že vzniká smícháním dynamické a klidné barvy. Působí tajemně a zároveň melancholicky. Je barvou bohatství, výjimečnosti a moci. Často v lidech vyvolává pocity tajemna.

Velmi dobře si rozumí s bílou nebo šedou, tyto kombinace v interiéru vytváří příjemnou atmosféru. Hodně ale záleží na zvolených odstínech, může totiž rychle přejít od elegantní k depresivní. Ve světlejších formách se často používá pro dětské nebo dámské pokoje.

Zajímavosti o červené barvě:

- V minulosti patřila fialová k oblíbeným barvám šlechty a velmi rádi se do ní oblékali. Chtěli tak podtrhnout svou nadřazenost a moc.
- V minulosti byla velmi vzácná, tímto barvivem se barvily luxusní látky.

Šedá vzniká smícháním bílé a černé, proto je považována za neutrální. Mezi její odstíny řadíme například světlou, ocelovou nebo stříbrošedou.

Může působit chladně a smutně, ale zároveň také důstojně. Často je spojována s chudobou, pokorou, rezervovaností a nedotknutelností. V lidech mnohokrát evokuje praktičnost a nadčasovost.

V interiéru působí velmi elegantním dojmem, ať už do ní zahalíte celou místnost (což je v dnešní době hodně oblíbené) nebo ji zvolíte jen pro doplňky. Šedá dokáže ostatní barvy zklidnit, odlehčit a zmírnit kontrasty.

Zajímavosti o šedé barvě:

- Často se spojuje s rozumem a přemýšlením.
- Lidé si někdy spolu s šedou představí stříbrnou, která bývá symbolem silného charakteru a luxusu.

Eliška Ondráková

21

THE HANDS RESIST HIM (Bill Stoneham)
Ruce ho nenechají na pokoji

Bill Stoneham se narodil roku 1947 v Bostonu. Hned po narození byl však dán k adopci. Tato zkušenost se mu později stala inspirací k vytvoření jeho nejznámějšího obrazu *The Hands Resist Him*, jehož název se do češtiny často překládá jako „Ruce ho nenechají na pokoji“. Na tomto obraze jsou dvě postavy, a to chlapec a panenka, kteří stojí před skleněnými dveřmi, za kterými můžeme vidět ruce. Sám autor řekl, že inspirací pro postavu chlapce se mu stala jeho vlastní dětská fotka. Obraz je surrealistický a dveře, které jsou jeho důležitou součástí, mají být jakousi dělicí čarou mezi světem reálným a světem fantasie a nemožného. Panenka je průvodcem, který by měl chlapci pomoci těmito dveřmi projít a ruce symbolizují alternativní životy či možnosti. Obraz byl v sedmdesátých letech vystaven v galerii v Beverly Hills. Při jedné z výstav bylo dílo recenzováno kritikem z Los Angeles Times, který rok nato zemřel. Později si obraz koupil herec John Marley (ten je známý například svou rolí Jacka Woltze ve filmu Kmotr). Někdy po hercově smrti byl obraz objeven postarším párem na místě starého pivovaru a v únoru roku 2000 se objevil na stránkách Ebay ke kauci. Podle prodejce byl obraz prokletý. Tvrdil, že se v noci postavy pohybují, a dokonce i plátno opouštějí. The Hands Resist Him byl nakonec prodán za 1025 dolarů do Perception Gallery v Michiganu.

22

KDYŽ PŘEDMĚTY OŽIJÍ

Obrazy jako takové jsou součástí lidské kultury od nepaměti, počínaje již v pravěku jeskynními malbami. Přestože neznáme jejich přesný účel, víme, že jsou projevem určitého estetického cítění. Obraz v nás může vyvolat hodně emocí, a to kladných i záporných. Může v nás vyvolat štěstí, lásku, nebo nechuť, nicméně díla, která jsem si vybrala já, naplnila své vlastníky převážně strachem.

Lenka Procházková

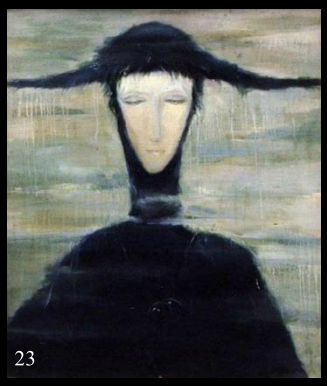
23

WOMAN OF THE RAIN (Svetlana Telets)

Svetlana Telets byla v roce 1996 čerstvou absolventkou umělecké školy Odessa. V této době začala mít pocit, jako by ji někdo sledoval. Po šesti měsících vvtvořila obraz Woman of the Rain. Autorka sama přiznala, že si připadala, jako by jí někdo vedl ruku. Dílo dokončila po pěti hodinách. Obraz byl vystaven v galerii ve Vinnytsie, kde si našel svoji první majitelku. Ta však po dvou týdnech dílo vrátila s tím, že jí připadalo, že není ve svém bytě sama. Obraz měl poté ještě dva další vlastníky, avšak u žádného z nich nezůstal dlouho. Popisovali, že se jim žena zjevuje ve snech a její oči je sledují na každém kroku. Od té doby obraz zůstává u své autorky, ta doufá, že si někdy najde permanentní domov.

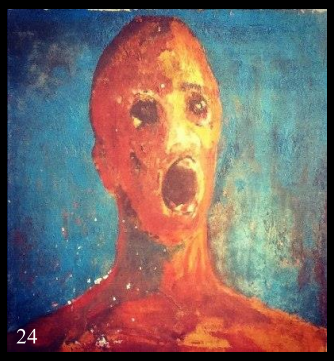
24

THE ANGUISHED MAN (autor neznámý)
Zmučený člověk

The Anguished Man (do češtiny překládáno jako „Zmučený člověk“) má nejasné počátky – nevíme totiž, kdo jej vytvořil. Všeobecně se traduje, že jeho tvůrce do svých olejových barev přimíchal vlastní krev a krátce po dokončení spáchal sebevraždu. První majitelkou obrazu byla babička Seana Robinsona. Ta si byla jistá, že je obraz prokletý. Tvrdila, že ve svém domě často vídává tmavou postavu muže a v noci slyší divné zvuky a pláč. Její vnuk Sean jí samozřejmě nevěřil. To se změnilo až po její smrti, když obraz zdědil. Krátce potom, co si dílo přinesl domů, začaly se z něj ozývat divné zvuky a někdy se objevila i tmavá postava muže. Asi ani nemusím zmiňovat, že Sean je od té doby přesvědčen, že obraz je prokletý. Mnoho skeptiků však tomuto příběhu nevěří, tvrdí, že dílo vytvořil sám Robinson jako hoax. Osobně se k tomuto vysvětlení přikláním více, jelikož jsem sama k podobným věcem velice skeptická.

ROK S ROCKEM

70. LÉTA 20. STOLETÍ

ZAHRANIČNÍ SCÉNA

Dalo by se říci, že rocková hudba v 70. letech minulého století plynule navázala na léta 60., více se rozvinula a k žádnému přílišnému „boomu“ tedy nedošlo. Když bychom však na moment odbočili od rockové hudby, zjistili bychom, že tato éra dala volný průchod hudebním žánrům jako je pop a disko. Co se týče popu, jistě bychom měli zmínit švédskou kapelu ABBA, která se proslavila například svými hity Dancing Queen, Mamma Mia či Money, Money, Money. ABBA vznikla hned na počátku 70. let, konkrétně v roce 1972, ve Stockholmu a stala se jednou z nejúspěšnějších popových kapel všech dob. Její název vznikl spojením počátečních písmen křestních jmen členů – Agnetha, Björn, Benny a Anni-Frid. Jako zástupce diska můžeme registrovat hudební skupinu Boney M nebo Bee Gees, kteří však mísí jak disko, tak i pop a rock.

Ovšem zpátky k rocku! Jelikož se v této době rock velmi rozvíjel, jak již bylo zmíněno, vzniklo mnoho nových proudů. První polovina 70. let se nesla v duchu hard rocku. Mezi představitele můžeme začlenit například Deep Purple, Led Zeppelin či Black Sabbath v čele s Ozzy Osbournem, který příští rok dokonce zavítá do Prahy! Ve druhé polovině 70. let vystřídal hard rock, kterým byli posluchači již trošičku unaveni, heavy metal, jakýsi protipól punk rocku. Do heavy metalových kapel řadíme AC/DC nebo Scorpions. Dalším odvětvím se stal art rock, za jehož hlavního představitele můžeme považovat kapelu Pink Floyd. Tato větev rocku je spojena s prvky klasické hudby a progresivního rocku, který využíval jazzu, folku, etnické hudby a mnoha dalších. Rock, který stál v určité opozici vůči hlavním proudům, dostal pojmenování alternativní rock.

Abyste se do 70. let dokázali ponořit lépe, připravili jsme si pro Vás jako obvykle tematický playlist, neváhejte tedy a zpříjemněte si den poslechem kvalitní hudby!

Koho bych v tomto článku chtěla zmínit jako zástupce rocku je rozhodně **David Bowie**, již zesnulý světoznámý zpěvák původem z Anglie. Není člověka, který by alespoň jednou za život nezaslechl jeho jméno či píseň, i když třeba jen nevědomky během ranního poslechu rádia. Vždyť se přeci jedná o jakéhosi průkopníka nových hudebních trendů! Během počátku 70. let se zrodilo jeho první alter ego– **Ziggy Stardust**, které prezentuje ve svém albu

25

The Rise and Fall of Ziggy Stardust and the Spiders from Mars z roku 1972. Poté, co je Ziggy Stardust „zabit“, následuje pokračování ve formě dalšího alter ega – The Thin White Duke, které „žije“ v letech 1975 a 1976. Koncem 70. let se Bowie z důvodu jeho drogové závislosti a rostoucího zájmu o německou hudební scénu stěhuje do Berlína, kde je často viděn při projížďkách na kole.

26

ČESKÁ SCÉNA

Na základě událostí, které se odehrály v šedesátém osmém, byl upevněn komunistický režim, což se samozřejmě odrazilo i v hudbě. Všichni, kdo chtěli oficiálně vytvářet hudbu, museli před komisí dokazovat, že jsou zdatnými hudebníky (umí číst noty atd), nemají texty proti komunismu, mají texty jen v češtině, žádná hudba ze Západu, ne příliš tvrdá hudba, dále museli vhodně vypadat (krátké vlasy apod) a jejich politické názory se musely shodovat s režimem.

V kultuře vznikají dva proudy – oficiální umělci a neoficiální umělci. Za oficiální umělce se považují ti, kteří se přizpůsobili režimu, nebo s ním neměli problém, nevyjadřovali se k politickým věcem, neprovokovali. Takoví hudebníci vytvářeli spíše velmi uhlazenou popovou hudbu. Naopak neoficiální umělci se nechtěli přizpůsobit režimu, tím pádem měli často také zakázáno hrát, nebo se sami rozhodli nezaprodat se režimu a nebýt tak součástí oficiální kultury.

Za zmínku stojí například undergroundová skupina Plastic People Of The Universe založenou v roce 68. baskytaristou Milanem Hlavsou, kteří patřili do skupiny neoficiálních umělců. Název skupiny vnikl podle písně Plastic people od Franka Zappy, kterým se také Plastic People inspirovali stejně jako například skupinou The Velvet Underground či Captainem Beefheartem.

Texty jejich písní byly zpočátku vlastní básně (často v angličtině) či básně známých autorů (například Jiřího Koláře, Williama Blakea nebo Egona Bondyho). Hudbu většiny písní skládal Hlavsa.

Ačkoliv se Plastic People sami nikdy nedefinovali jako protestní nebo politické seskupení, byli v 70. a 80. letech jedním ze symbolů odporu proti komunistické státní moci v Československu a měli zakázáno veřejně vystupovat. Vystupovali jen na koncertech pro pozvané, často pod záminkou svatby některého z fanoušků.

Skupině nebylo umožněno nahrát žádné album, a tak byli fanoušci odkázáni na záznamy z koncertů, mnohokrát kopírované a často velmi nekvalitní. Uvěznění „Plastiků“ pobouřilo světovou kulturní veřejnost a přispělo v Čechách ke vzniku Charty 77. Kolem kapely se pak začala formovat tzv. třetí kultura, na niž neměl režim žádný vliv. Hudbě Plastic People vyjádřil uznání třeba i slavný zpěvák Lou Reed.

Playlist – zahraniční scéna

- **David Bowie** – Fame
- **ABBA** – Angel Eyes
- **Black Sabbath** – Paranoid
- **10cc** – I´m Not in Love
- **Creedence Clearwater Revival** – Have You Ever Seen the Rain
- **Eric Clapton** – Layla
- **Lynyrd Skynyrd** – Free Bird
- **Led Zeppelin** – Ten Years Gone
- **Pink Floyd** – Another Brick in the Wall
- **Uriah Heep** – Lady in Black
- **T. Rex** – Bang a Gong (Get It On)
- **Funkadelic** – Maggot Brain
- **Queen** – Don´t Stop Me Now

Playlist – česká scéna

- **Jiří Schelinger** – Holubí dům
- **The Plastic People of the Universe** – Otče
- **Václav Neckař** – Mýdlový princ
- **Blue Effect** – Ej padá padá rosenka
- **Petr Rezek** – Ty!
- **Václav Neckař** – Kdo vchází do tvých snů má lásko
- **Blue Effect** – Snakes
- **Hana Zagorová** – Závrať

27

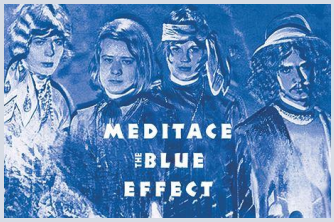

28

Klára Gbúrová,
Sara Dapićová

ZNÁMÍ NEZNÁMÍ

THEO ADDAIR

Mladý český autor, který kromě psaní stíhá pracovat v advokátní kanceláři. Jeho první kniha Muffin a čaj je jedním z prvních českých LGBT románů. Kromě knihy Koláčky a spiklenci (pokračování Muffin a čaj) mu letos v září vyšel první díl fantasy trilogie Ve stínu oskeruše s názvem Na kraj světa.

Alexandra Jurisová,
Anežka Šubrtová

Jak starý jste přibližně byl, když jste začal psát?

Bylo mi asi tak sedm a šlo o básničky. Vážně míněné pokusy o kreativní psaní ale přišly až o dost později, v dospělosti.

Jak zvládáte chodit do práce a zároveň psát?

Někdy je to těžké, ale snažím se najít si čas na psaní alespoň po kouskách – třeba cestou v tramvaji nebo o polední pauze místo oběda. Zkoušel jsem vstávat ráno dřív a psát, ale obzvlášť teď v zimě mi vstávání dělá problém, takže to asi není úplně cesta pro mě. A taky přiznávám, že jsou období, kdy už je toho všeho na mě moc a na psaní ta energie opravdu nezbývá. Každopádně dlouhodobě si bez psaní svůj život nedovedu představit, takže mám velkou motivaci ho nějakým způsobem do svého programu včlenit.

Jaké bylo Vaše první dílo, u kterého jste si řekl: „Jo, tohle je dobré, tohle můžu pustit do světa“?

Takhle jsem si to neřekl asi nikdy. Spíš něco ve smyslu: „S tímhle už bych možná mohl zkusit štěstí“. První byla nejspíš povídka do některé ze soutěží, nepamatuju si, která byla první. Možná Babička, která pak vyšla v Pevnosti 2018/09. A po úspěchu v několika soutěžích to byl hlavně rukopis knihy Muffin a čaj. Ze soutěží jsem ani moc nervózní nebyl, prostě jsem tam povídku poslal a těšil se, že se od porotců dozvím nějakou kritiku. Ale s rukopisem Muffina jsem měl trému jako hrom a vůbec jsem si nebyl jistý, jestli je to dost dobré.

Když už mluvíte o Muffinu, jak Vás vlastně napadlo tuto knihu vydat?

V té době jsem měl napsanou většinu prvního dílu série Ve stínu oskeruše. To byla věc, na které jsem pracoval druhý rok a o jejímž vydání jsem primárně snil, jenomže jsem se s ní zrovna nějak zasekl a byl jsem ohledně ní trochu s rozumem v koncích, jak s tím příběhem přesně naložit. Muffin jsem napsal vlastně v rámci snahy nevypadnout z rytmu, neseknout se psaním úplně, když už se mi nedařila práce na Oskeruši. A když jsem Muffin dopsal, řekl jsem si, že vlastně není úplně k zahození, kdo ví, kdy a zda vůbec tu Oskeruši dokončím, a že beztak o vícedílnou sérii od neznámého autora se nakladatelství zrovna nepoperou. A tak jsem asi týden sbíral odvahu, a nakonec jsem rukopis Muffinu zkusil do Yoli poslat.

Bylo Yoli jediné nakladatelství, kterému jste knihu poslal? Je to přeci jen neobvyklá volba pro českého autora. A jak dlouho trvalo, než Vám z Yoli odpověděli?

První bylo ve skutečnosti ještě jedno jiné, u kterého rovnou avizovali, že pokud se do dvou měsíců neozvou, nemají zájem. A taky se tedy neozvali. Yoli bylo druhé a nejspíš šlo o začátečnické štěstí. Protože jsem si sice zjistil, jaké žánry vydávají a pro jakou cílovou skupinu čtenářů, ale vůbec mě nenapadlo pátrat, zda vydávají české autory.
Kladná odpověď mi pak od nich přišla zhruba po dvou měsících.

Dočkáme se i dalšího pokračování Muffinu nebo to Koláčky definitivně končí?

Mám v plánu ještě jeden příběh z „muffiního“ světa, ale nejde přímo o pokračování. Zaměřil bych se na jiné hlavní postavy.

Chápeme, že byste si rád ponechal nějaká tajemství pro čtenáře, ale prozradil byste, o jaké postavy by se jednalo?

To bych snad prozradit mohl. Mělo by jít o příběh, který by se točil hlavně kolem Kitových sestřenic – dvojčat Nadi a Věrky. Odehrával by se ale o něco později než děj Muffina a Koláčků.

Jak se vlastně stalo, že Vám Oskeruši vydalo jiné nakladatelství než Muffina a Koláčky?

Ve skutečnosti jak Yoli, tak i Laser jsou (spolu s řadou dalších) nakladatelské značky patřící pod Euromedia Group. Takže se vlastně jen interně dohodly, kam se titul bude hodit lépe.

Jak Vás napadlo vytvořit svět, ve kterém se Oskeruše odehrává?

První byl příběh, ne svět. A ten si o základní rysy světa vlastně řekl sám. Celkem přirozeně z něj vyplynulo, v jakém stupni rozvoje se lidská společnost nachází a jak je organizovaná. Tyhle aspekty jsou pak ještě podrobněji rozvedené v druhém díle, který se z valné části bude odehrávat v jiné scenérii – ve Čtyřměstí.

FILM NAPŘÍČ HISTORIÍ

VÝVOJ FILMU

V tomto článku se podíváme na postupný vývoj filmu; důležitá poprvé, která dala vzniknout filmu, jak ho známe dnes. Povíme si například o prvním kresleném animovaném filmu, prvních tvůrcích filmu nebo o prvním filmovém studiu.

Stroboskopický jev

Jde v podstatě o to, že jsme schopni vnímat jednotlivé obrázky (snímky) filmu jako pohyblivý tok. Je to možné díky přerušení promítaných obrazů krátkými fázemi tmy, které ale naše oko nepostřehne a namísto nich jednotlivé obrázky spojí do souvislého obrazu. Tento jev objevil anglický přírodovědec Michael Faraday, kterého zajímalo, proč loukoťové kolo vypadá, jako by stálo či dokonce jelo pozpátku. Nakonec došel k závěru, že lidské oko přerušované vjemy spojuje do zkreslených obrazů. Stroboskopický jev může také simulovat pohyb, který reálně neexistuje.

První filmové studio

Světově první filmové produkční studio nesoucí název „Černá Marie“ („Black Maria“) – Edisonem přezdívána Psí bouda – bylo postaveno 1. února 1893. Stálo na původním místě Edisonovy laboratoře ve West Orange. Vybudováno bylo za účelem tvorby filmů pro kinetoskop.

Roku 1893 představili sérii filmů s názvem Kovářové představení. O rok později uvedl Dickson jeden z prvních krátkých filmů Edisonův kinetoskopický záznam kýchnutí (neboli Kýchnutí Freda Otta). Další krátké filmy byly například Nový holičův krám, Hoytova sněhobílá vlajka atd.

První kreslený animovaný film

Roku 1877 byl vynalezen praxinoskop. Jeho autorem je francouzský vynálezce Emil Reynaud. S ním se mu podařilo promítnout na plátno krátké kreslené animované filmy. O jedenáct let později (1888) si nechal patentovat „optické divadlo“. Tento přístroj mu dával možnost promítání potažených pásů filmu s vyrytými a vybarvenými fázemi pohybu.

29

Pohyblivé plátno

S myšlenkou promítání obrazů na plátno přišel rakouský důstojník a vynálezce Franz von Uchatius, který roku 1845 zkombinoval kolo života a laternu magicu. Jeho vynález umožňoval promítat sice jen krátké pohyblivé scény, ale rozhodně to byl velký úspěch.

30

Kolo života

Faradayův objev využili Belgičan Joseph Plateau a Rakušan Simon Stampfer, kteří nezávisle na sobě vytvořili hračku, která jako první vytvářela skutečné pohyblivé obrazy. Tento vynález, nazývaný stroboskop, měl tvar disku. Na jeho vnějším okraji byly namalovány obrázky fází pohybu. Vnitřní kruh pod nimi sestával z průzorů. Pokud přes ně člověk pozoroval rotující obrázky před zrcadlem, měl dojem, že se skutečně pohybují.

31

Thomas Edison a William Dickson: první tvůrci filmu

Mezi jedny z prvních tvůrců filmu patří neopomenutelně Thomas Alva Edison a jeho asistent William Kennedy Laurie Dickson. Za svůj cíl si vybrali vytvoření zařízení pro záznam pohybu na film a zařízení pro sledování filmu. Většinu tvůrčího a inovačního vývoje uskutečnil Dickson. Edison pro tuto práci především poskytl laboratoř. Dickson roku 1890 přišel s motorem poháněnou kamerou (tzv. Kinetograph). Šlo o jeden z hlavních důvodů pro vznik filmů v tomto roce.

32

Tereza Koudelková

CO BY KDYBY?

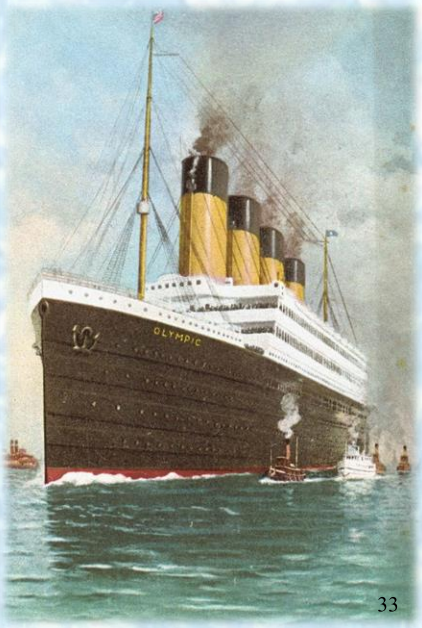

33

DNES SE DOSTANEME AŽ NA DNO MOŘE KE SLAVNÉMU TITANICU…ČI OLYMPICU?

Když se řekne název "Titanic", tak si většina z nás představí rozpůlenou, pomalu klesající loď s DiCapriem topícím se v ledovém moři a tu nesmírně ohranou písničku. Ale ono možná i za pouhou nehodou parníku stojí i něco víc než jen film – tragédie světového formátu a úmrtí mnoha lidí. V dnešním článku se nebudeme bavit o teoriích, proč tato loď ztroskotala, ale co to vlastně za parník bylo a zda se potopil opravdu Titanic.

První teorie vznikaly už v témže roce, jelikož média a lid pobouřilo tvrzení, že Titanic je nepotopitelný.

To, jak většina ví, bylo hned vyvráceno známou srážkou s kusem ledu. Toto vše bylo ještě bizarnější tím, že se "nepotopitelná" loď potopila hned během první plavby. Mnoho známých a vlivných lidí díky tomu začalo publikovat názory, že se např. na palubě přepravovala zakletá mumie, která způsobila zánik lodi, nebo že byl parník sestřelen německým torpédem, avšak teorie, která nás dnes bude zajímat, je, že se Titanic vlastně nikdy nepotopil. Na začátku tohoto všeho stála společnost White Star Line (WSL), která v té době soupeřila s další známou rejdařskou společností Cunard. Ta v minulém století nechala postavit lodě Lusitania a Mauretania, které měly být nejrychlejšími loděmi světa. O rychlost ale WSL nikdy nešlo. Tato společnost se zaměřovala na luxus a velikost. Jako odpověď Cunardu WSL postavila tři jejich nejznámější sesterské lodě třídy OLYMPIC, což jsou Olympic, Titanic a Gigantic (po potopení Titanicu přejmenován na Britannic). Třída OLYMPIC byla navržena jako ta nejluxusnější na světě. Dnes by to znamenalo něco jako 1. třída či diamond class.

Titanic se potopil 15.4. 1912 v Atlantiku po srážce s ledovcem. Na palubě této noci zemřelo přes 1500 pasažérů, přičemž většina pocházela ze třetí třídy, která se nacházela nejníže na Titanicu, což znamenalo nejblíže průrvě a roztrhlému boku.

34

Podobně jako Titanic šla společnost WSL rychle ke dnu. Pomalu krachovala jak peněžně, tak i na známosti a popularitě. Jisté podobnosti v osudech jejich tří lodí a osudu společnosti by se našly. Titanic se potopil, Olympic trouchnivěl a nevydělával a Gigantic (Britannic) byl na začátku druhé světové války zabaven a sloužil jako nemocniční loď, která se i tak potopila kvůli německé mině v moři. Vše naznačovalo blízký konec WSL.

Teď už se ale konečně dostáváme k hlavní myšlence této, podotýkám, nepodložené teorie. Hlavní roli zde hraje parník Olympic, který pravidelně cestoval mezi Británií a USA několik let, což ho pomalu zdevastovalo a neskutečně poničilo. V roce 1912 se velice opotřebovaný Olympic srazil s jinou lodí a stal se nepojízdným. Toho chtěla využít společnost WSL a vzala vše do vlastních rukou. Jelikož pojišťovna neměla platit na opravách Olympicu ani korunu kvůli tomu,že pravděpodobně srážku zavinil právě on, byla loď odkázána na finanční záplatu od WSL.

35

Jenže, jak jsem už zmínila na začátku, WSL krachovala, a navíc už vznikaly první plány Titanicu, který se prostě musel postavit, aby předčil lodě společnosti Cunard. Díky těmto okolnostem vznikl ve vedení WSL nápad, že by už poničený Olympic mohli převléct za Titanic, který v té době nikdo neviděl, a poslat ho na smrt na širé moře. Ano, možná tato nehoda byla plánovaná, ale ne v takovýchto měřítkách, v jakých nakonec dopadla. Možná si říkáte: „Co by z toho společnost WSL měla?“ No, odpověď je jednoduchá. Peníze. Nemuseli by platit opravy Olympicu a celkovou stavbu Titanicu.

Plán byl takový, že se Olympic poupraví, aby seděl interiér, který už sám o sobě byl skoro identický s Titanicem (protože to měly být vlastně sesterské lodě), přetřou se nápisy na boku lodí a přendají se záchranné loďky. Toto všechno byla otázka jednoho víkendu a minima financí.

Samozřejmě nepředpokládám, že by někdo upřednostnil peníze před tisícovkou obětí, ale problém je v tom, že s žádnou smrtí se nepočítalo. U Titanicu (Olympicu) se vědělo, že už se nevrátí. Byla totiž naplánována srážka s jinou lodí a na pomoc plula v blízkosti Titanicu loď Californian, která byla připravena na záchranu pasažérů z lodi. Jenomže ta nikdy na pomoc nedorazila kvůli okolnostem, které tuto loď zmátly.

36

Avšak už od začátku vznikaly pochybnosti od ostatních dělníků, že loď není v nejlepším stavu, protože její testovací plavba trvala pouze dvanáct hodin při polovičním výkonu (Olympic byl už tak zničený, že plného výkonu nedokázal dosáhnout), a dokonce se objevila i fáma, že pár dní před plavbou měl Titanic hořet.

Nejdříve vůbec to, že Titanic se nesrazil s lodí, ale s ledovcem, s čímž nikdo nepočítal. Poté navíc i ta rychlost, se kterou se Titanic potápěl, a bohužel fakt, že z Titanicu na volání Californiana nikdo neodpovídal, protože měli vlastní starosti a kontakt z lodi Californian úplně vytěsnili. Díky zmatku tedy tato loď při evakuaci nikdy nezasáhla. Prostě nevěděla, co se na Titanicu děje. Tato tragédie byla ještě více umocněna nepřipraveností posádky s nepohotovým jednáním, nedostatkem záchranných člunů, poničenými trupy od slabých a levných materiálů a díky tmě, která vše ještě více znepřehlednila. Nikdy nejspíše nezjistíme, zda se opravdu potopila tzv. nepotopitelná loď, anebo jen starý oprýskaný vrak.

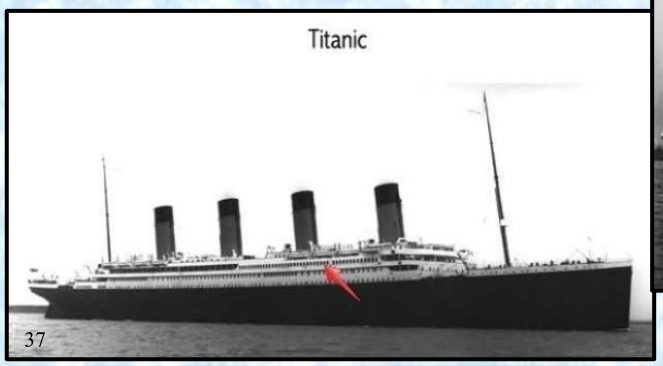

37

Avšak pár důkazů, podporující tuto teorii, máme. Za prvé stojí za zmínku to, že Titanic měl v prvních plánech pouze 14 okének na každém boku. Ale v den vyplutí měl najednou 16 okének, což je docela náhoda, protože Olympic měl také 16 okének. Za druhé máme důkaz hnacích motorů prohledaných ve vraku lodi. Na potopeném Titanicu se na hnacích motorech našlo číslo 401, jenomže toto číslo měla registrována loď Olympic, protože si v roce 1911 měly tyto motory vyměnit s Titanicem. To je důkaz toho, že loď, která teď uvízla pod hladinou, je pouze a jenom Olympic.

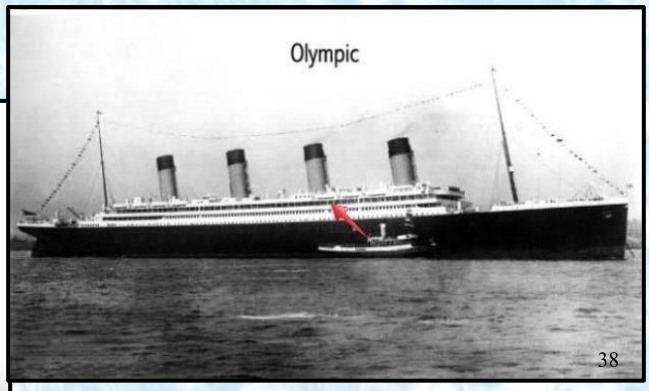

38

Tato teorie je zatím jedna z mála, kterým věřím. Důkazy jsou pro mě dosti přesvědčující a důvody, proč by se toto mělo stát, byly pochopitelné a vlastně dosti smysluplné. Nechám Vás si nad mým článkem udělat Váš názor a doufám, že vás možná v dalším čísle překvapím dalšími fakty, o kterých jste možná nevěděli, nebo vás nikdy ani nenapadly.

Pro zajímavost mě napadlo, že by bylo odlehčující sem také uvést můj osobní názor. Zdůrazňuji „osobní“, jelikož každý tyto věci vidí úplně jinak.

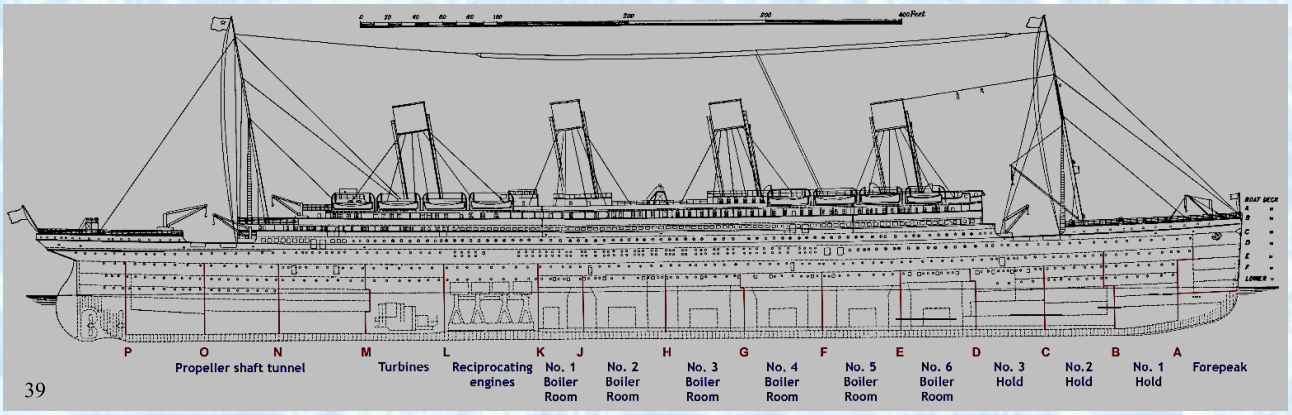

39

Natálie Tůmová

Rozhovor s Magdalénou Landovou k rubrice „Co by kdyby“ na téma 11. září, které vychází ve třetím čísle časopisu Všehochuť.

Je mi známo, že v roce 2001, v době, kdy se uskutečnil atentát na známé Světové obchodní centrum v USA, jste měla dvouletého chlapečka. Jak jste zvládala takovýto šok společně s dalšími starostmi vašeho života s dítětem? Ovlivnilo Vás to v nějakých aspektech?

Byl to opravdu šok, den předtím měl syn druhé narozeniny… Jeden den je plný radosti a štěstí, druhý je plný bolesti. Ale to je ŽIVOT.

Jak jste se o tomto incidentu dozvěděla? Samozřejmě v této době média ještě nebyla tak pohotová, a tak mě *zajímá, zda z novin, rozhlasu či televize?*

Dozvěděla jsem se o tom z televize. Zprvu jsem si myslela, že je to jen nějaká hloupá legrace, ale vzhledem k tomu, že se zprávy neustále opakovaly, bylo jasné, že je to doopravdy. A myslím si, že pohotová tentokrát opravdu média byla.

V jakém stylu se tato zpráva o útoku podávala v právě zmíněných médiích? Slyšela jsem i názor, že to podle někoho mohlo v té době odstartovat III. světovou válku. Jak jste si to vyložila právě Vy?

Ano, obavy tohoto typu jsem měla i já. Hlavně člověk opravdu nevěří, čeho je jiný člověk všeho schopný, a kolik zloby v nás i je.

Měla jste někdy strach, že to samé se může stát i u nás v ČR?

Asi ne v takovémto rozsahu, ale nebezpečí hrozí pořád a všude.

A poslední otázka: Dostali se k Vám v té době nějaké podrobnosti o této nehodě? Např. kolik obětí toto neslo nebo kdo za tímto vším stál?

Na podrobnosti si již nepamatuji, ale myslím si, že v té době byly informace celkem podrobné a dostačující.

Natálie Tůmová

JAK JSTE NA TOM VY?

NEJBIZARNĚJŠÍ PORUCHY A SYMPTOMY

Když mluvíme o psychických poruchách, tak se v obecném smyslu jedná o určité neurologické procesy, které se projevují v lidském chování či myšlení, jeho prožitcích, schopnosti komunikace a udržování vztahů s jinými lidmi. V dnešním článku vám chci představit některé velmi bizarní psychické poruchy a syndromy, které se v historii lidstva objevily.

Cotardův syndrom

Tento syndrom se poprvé objevil v roce 1880, kdy francouzský neurolog Jules Cotard přichází s pojmem „syndrom chodící mrtvoly“.

Lidé, kteří mají tento vzácný syndrom, jsou jednoduše přesvědčeni, že jsou mrtví. Právě Cotard objevil tuto poruchu na své pacientce, kterou označil jen jako slečnu X. Slečna X popřela existenci vlastních vnitřních orgánů, díky čemuž si odvodila, že vůbec nepotřebuje jíst, protože je fakticky mrtvá. Měla i své vlastní vysvětlení na to, proč je stále schopná pohybu a komunikace – brala to jako „odsouzení k věčnému zatracení“, proto prý nemohla zemřít přirozenou smrtí. Nakonec se postupně uzavřela do sebe, nekomunikovala s ostatními lidmi a zemřela hladem.

40

Syndrom se dostal do podvědomí společnosti až po výpovědi britského pacienta jménem Graham, který měl delší dobu silné deprese, z nichž se vyvinul až tento syndrom, kdy Graham opakoval dokola tu jednu samou větu: „Můj mozek je mrtvý, já jsem mrtvý.“ Měl také stejné přesvědčení jako slečna X, že mu chybí část důležitých orgánů a že je uvnitř prázdný. Vše vyvrcholilo v den, kdy se pokusil o sebevraždu, protože chtěl sám sobě, a hlavně i okolí dokázat, že už nežije, takže mu to nemůže ani nijak ublížit. Pokus o sebevraždu byl neúspěšný, proto se jeho rodina rozhodla, že jako poslední šanci využije belgického neurologa Stevena Laureyse. Ten ve svém prohlášení uvádí, že v životě nic takového neviděl. Z lékařského hlediska mozek pacienta pracuje jako by byl pod celkovou anestézií nebo ve fázi hlubokého spánku. To prý zapříčinila antidepresiva, která Graham dříve užíval. Po měsících terapie se Graham vrátil mezi živé s nevěřícným úsměvem a slovy: „Každý jednou zemře, ale já jsem rád, že jsem živý… Znovu.“

Psychóza Windigo

41

Jedná se o psychickou poruchu, při které dotyčný pociťuje silné nutkání požírat lidské maso a je vnitřně přesvědčený, že se začíná přeměňovat v mytickou příšeru Windigo. Tato psychóza se vyskytuje zejména u domorodých civilizací, které obývají arktický a subarktický podnebný pás, např. domorodý kmen Cree.

Postižení mohou také vidět osoby, které se proměňují na jedlé živočichy, do kterých by se mohli zakousnout. Výskyt této poruchy začal klesat, když během 20. století začaly domorodé kmeny přicházet do většího kontaktu se západními ideologiemi a životním stylem.

Porucha Koro

Tato porucha je kulturně specifická, vyskytuje se především v Číně a menších zemích jihovýchodní Asie.

Postižená osoba má silné úzkosti a žije v přesvědčení, že se jí ztrácejí genitálie. U žen je tato porucha ojedinělá, její výskyt je častý spíše u mužů. Pacienti popisují pocit, že se jim jejich penis postupně zanořuje do břišní dutiny a až zmizí úplně, zemřou.

Lékaři se k tomu vyjádřili tak, že počátek tohoto onemocnění může být spojen s abnormální souloží a její projevy začínají náhlým děsem a akrocyanózou, tedy namodralým až fialovým zbarvením kůže na končetinách.

Za účelem zabránění smrti je pacientova manželka pověřena neustálým svíráním jeho penisu, aby se nezanořil. Lidová léčba radí posilování afrodiziaky, jako např. práškem z rohu nosorožce.

Valerie Hykešová

LITERATURA

43

Milí čtenáři, vítám vás opět v rubrice Literatura. Rok 2019 nám skončil a asi každý z nás si ho, minimálně uvnitř v hlavě, trochu rekapituloval. Řekl si, co bylo fajn, co se naopak nepovedlo a myslím že téměř všichni jsme si dali nějaké předsevzetí. A kdo ne, minimálně má do 2020 nějaký cíl nebo přání. My se teď společně ohlédneme za knihami, které vyšly v češtině v roce 2019 a doporučím vám alespoň některé z těch, které podle mě za přečtení stojí.

Knihy nemám nijak seřazené (tudíž ani chronologicky ani podle žánru) a snažila jsem se je vybrat tak, aby si tu každý našel něco.

Cilčina cesta (Heather Morris)

44

Pakliže vás zajímá období druhé světové války a konkrétně dění v koncentračních táborech, Cilčina cesta vás určitě zaujme. Možná, že jste postřehli titul **Tatér z Osvětimi**, který vyšel v roce 2018 a jak už název napovídá, vyprávěl příběh Laleho, který se skutečně stal tatérem v Osvětimi. Tento druhý díl vypráví příběh vedlejší postavy Cilky, která prožívá stejně silný příběh, ve kterém se dostává do nemocnice, kde si ji pod ochranu bere místní lékařka. Cilka je denně v kontaktu se smrtí a hrůzy které prožívá jsou jen těžko popsatelné.

Kniha je sice druhým dílem, je ale možné ji číst i samostatně.

Zmizení Sáry Lindertové (Kateřina Šardická)

45

Ráda bych zmínila i něco z pera českých autorů – konkrétně *Zmizení Sáry Lindertové*.

Sára jednoho večera vejde do metra a od té doby už ji nikdo nevidí. Hlavní hrdinkou je v tomto případě její sestra Klaudie, která po ní pátrá společně s policií. Když se vyšetřování konečně někam posune a Klaudie nachází alespoň nějaká vodítka k nalezení Sáry, všechno se začíná komplikovat a důkazy jsou čím dál tím záhadnější. Jak sama autorka říká, není dobré ji číst v metru. Věřte jí. A jeďte radši něčím jiným, nikdy nevíte.

Autorka s touto knihou vyhrála literární soutěž *Hvězda inkoustu*.

Dcera života (Giovanna a Tom Fletcher)

Eva se narodí padesát let poté, co dívky přestanou přicházet na svět. Je jednou z posledních žen na planetě a její úkol je jasný – zachránit lidstvo. Musí naplnit svůj osud, jak jí všichni říkají. Potkává ale Brama a najednou touží po možnosti se rozhodnout a vést vlastní život. Vybere si lásku, nebo záchranu lidstva?

V tomto případě by se mělo jednat o trilogii, u nás zatím vyšel pouze první díl.

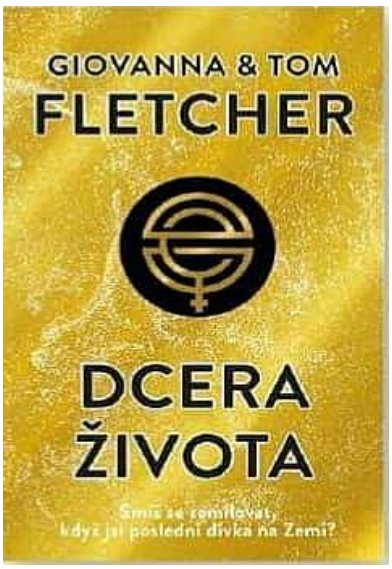

46

Dopisy ztraceným (Brigid Kemmererová)

Když byla Julietina matka ještě naživu, vždycky si psaly dopisy. Po její smrti se Juliet této tradice nechce jen tak vzdát, a tak jí i nadále píše dopisy, které jsou pro ni určitým způsobem terapie a jediným způsobem, jak se se smrtí matky vyrovnat. Je tu ale někdo, konkrétně Declan, kdo dopisy otvírá, i když mu nepatří. Neodolá a odepíše. Juliet se najednou svěřuje někomu, koho vůbec nezná. Mají ale společného více, než by se mohlo zdát.

I když příběh na první pohled vypadá jako instantní deprese s hromadou romantiky, úplně tomu tak není a je to přesně jedna z těch knih, která v sobě nese něco víc a za přečtení opravdu stojí. A navíc – podívejte se na tu obálku.

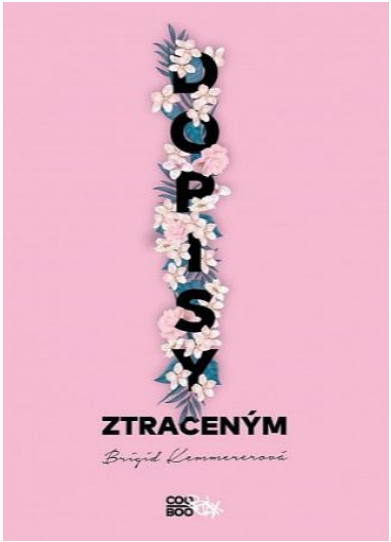

47

Tisíc dokonalých tónů (C. G. Drews)

Jak velká je hranice mezi vášní a posedlostí?

Beckova matka kdysi hrála na klavír a byla v tom opravdu dobrá. Kvůli nemoci ale byla nucena ukončit svou kariéru a bolest, kterou si prožila ji hodně zasáhla a změnila. Do hry na klavír teď nutí svého syna. Tak moc si přeje, aby byl stejně dobrý jako ona, že se její touha postupně mění v nemoc a posedlost. Beckovi tím způsobuje neskutečnou bolest, jak psychickou, tak fyzickou.

Beck ví, že se musí matce vzepřít. Nedokáže si to ale přiznat až do chvíle, kdy potká Augustu – dívku, která je jeho naprostým opakem. Nebojí se říct co si myslí, má radost z maličkostí a energie na rozdávání.

Autorky debut je plný naděje a síly, zároveň ale i násilí a bolesti.

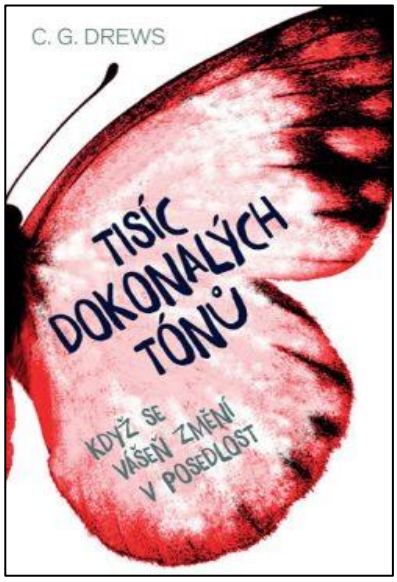

48

Nikola Ludvigová

ROUTE 66

ROLLS ROYCE

- **Založení:** 1906
- **Zakladatel:** Charles Rolls & Henry Royce
- **Sídlo:** Goodwood, Velká Británie
- **Nejprodávanější vozy:** Cullinann, Phantom, Dawn

49

HISTORIE

Historie automobilky, která dle mnohých odborníků vyrábí ta nejluxusnější auta světa, se začala psát před sto třinácti lety v malebné Anglii. Setkali se zde totiž dva muži, kteří své myšlenky a nápady dokázali oživit natolik, že byla vytvořena doslova legendární vozidla.

50

51

Frederick Henry Royce se narodil roku 1863. Nebyl nijak vznešeného původu, ale přesto vystudoval techniku v Londýně. Během studia si přivydělával prací. Ve svých jednadvaceti letech založil se svým přítelem podnik *F.H. Royce and Co*. Firma se specializovala na výrobu malých elektrických součástí – dveřní zvonky, vypínače apod. Koncem 19. století byla přejmenována na *Royce Ltd*. a vyráběla elektromotory a jeřáby různých druhů. Sám Royce přispěl svými vynálezy k rozvoji techniky, např. bajonetovou paticí žárovek. Royce vlastnil dvouválcový automobil *Decauville*, který mu ale v mnoha směrech nedostačoval, a tedy se rozhodl ho trochu vylepšit, konkrétně jeho elektrický systém. Také utlumil vibrace a nepravidelný chod motoru, což v tehdejší době byly běžné vlastnosti aut. Na první projížďku vyrazil 1.5.1904 a byl spokojený. Následovaly další úpravy pro Royceovy společníky, kteří předali kontakt na Henryho Royce také Charlesi Rollsovi.

Charles Stewart Rolls se narodil roku 1877. Vyrůstal v aristokratických kruzích ve Walesu, později se přesunul do Cambridge, kde vystudoval techniku. Byl velmi zapálený do automobilů, byť většina společnosti tehdy věřila, že brzy vyjdou z módy. Rolls byl ohromně talentovaný konstruktér a obchodník a díky svému byznysu si mohl dovolit mnoho aut i letadel.

Kdybychom tvrdili, že si oba muži „padli do noty“, nelhali bychom. Již na jaře roku 1904 totiž uzavřeli dohodu o spolupráci s cílem vyrábět ty nejkvalitnější automobily na světě – a tak se 15. března 1906 zrodila v Manchesteru firma *Rolls-Royce Limited*. Prvním vyráběným modelem byl *Silver Ghost* představený na automobilové výstavě v Londýně. Vyznačoval se nadstandardní úrovní techniky i celkovým designem, byl vrcholem tehdejší produkce a jeho úspěšný prodej si vyžádal i postavení nové továrny v Derby.

52

Automobilka svého zakladatele, respektive jednoho z nich, ztratila již roku 1910. To se stalo osudným létání Charlesi Rollsovi – jako první člověk přeletěl kanál La Manche oběma směry, ale zároveň se stal prvním Britem, který zahynul při leteckém neštěstí.

Během první i druhé světové války Rolls-Royce dodával obrněná vozidla, letecké motory a motory pro tanky a lodě.

Roku 1925 přišel na trh *Phantom*, prakticky *Silver Ghost* s novým motorem. Následovaly ho v letech 1929 a 1936 modely *Phantom II*. a *Phantom III*.

53

Hospodářská krize roku 1931 zasáhla i konkurenční automobilku Bentley, čehož využil Rolls-Royce – byla odkoupena. Automobilky byly rozděleny až roku 2003 – majitelem Bentley se stal Volkswagen a majitelem Rolls-Royce BMW.

SOUČASNOST

Současný název automobilky je *Rolls-Royce Motor Cars Ltd.*, sídlí v anglickém Goodwoodu a jejím ředitelem je Torsten Müller-Ötvös. Zaměstnává přes tisíc zaměstnanců a ročně vyprodukuje více než tři tisíce vozů. Ty se vyznačují originálním, až charakteristickým designem (např. velkými chladiči), ale i špičkovým výkonem. Většina příslušníků britské královské rodiny se nechává vozit v modelech této značky, která – koneckonců jako sama královská rodina – ctí tradici a vlastní historii.

Roku 2018 Rolls-Royce představil svůj první SUV vůz, model *Cullinan*. Chtěl tím dokázat, že Rolls-Royce se zdaleka neomezuje jen na vozidla vhodná do města a vyšší společnosti, ale že luxus lze zažít i v horách s přáteli. Designem navazuje na limuzínu *Phantom*, sedadla jsou striktně oddělena od sedadel posádky, ale je to impozantně velké a vysoké auto. Již nyní má Rolls-Royce rezervace na tento model na několik let dopředu a stává se jedním z nejprodávanějších vozů značky.

54

Koncern Rolls-Royce se věnuje především produkci lodní techniky, energetice a výrobě součástek pro letectví.

BUDOUCNOST

Jak se bude Rolls-Royce vyvíjet v následujících letech a jakým směrem se vydá, jsme mohli zjistit již v roce 2016, kdy představil svůj vůz budoucnosti – *Vision Next 100*. Ten vzbudil horečné ohlasy ve společnosti napříč laickou veřejností i odborníky. Toto maximálně synchronizované auto, které se bude schopné spojit s elektronikou všeho druhu, měří téměř šest metrů, ale i přesto je určeno pouze pro dvě osoby. Klasická sedadla jsou nahrazena luxusní pohovkou potaženou – stejně tak jako koberce – prvotřídním hedvábím. Interiér je obložen ebenovým dřevem a je doplněn o analogové hodiny, jež mají připomínat tradici vozů Rolls-Royce. Nachází se zde také LED televizor a DVD přehrávač. Volant ani místo pro řidiče ve vozidle nejsou, *Vision Next 100* bude s pasažéry komunikovat prostřednictvím palubního počítače a „virtuálního asistenta“ Eleanor, která vlastně bude řidiče zastupovat.

Dva elektromotory o celkovém výkonu 500kW přispějí k tichému provozu a ke komfortnímu zážitku z jízdy. *Vision Next 100* v sobě samozřejmě má i mnoho dalších praktičností – při nastupování se (kromě dveří) otevře i střecha, a tudíž člověk dosedne do vozu se vší elegancí. Dlouhá kapota pod sebou skýtá velmi objemný zavazadlový prostor. Výjimečnost má potvrdit i pruh červeného světla, který se promítne na zem vždy při vystupování z vozu, čímž imituje červený koberec.

55

Není ovšem známo kdy, a jestli vůbec, bude *Vision Next 100* brázdit silnice, nicméně všichni se shodnou na tom, že je to ten nejoriginálnější koncept osobního vozu budoucnosti, který kdy byl představen.

LOGO

Symboly Rolls-Royce jsou hned dva – kromě loga jako takového, které znázorňuje dvě překrytá písmena R, tedy počáteční písmena příjmení zakladatelů, je to i slavná soška *The Spirit of Ecstasy*, tedy „duch extáze“. Ta vznikla na základě požadavků majitelů aut, kteří chtěli něco výraznějšího a charakterističtějšího než jen pouhá překrývající se písmena. Jedním z nich byl Lord Montagu z Beaulieu, který pověřil svého přítele, sochaře Charlese Robinsona Sykese, aby mu vytvořil nějaký ornament na příď kapoty vozu. Tak tedy vznikla slavná soška, jejíž vzorem se stala Sykesova milenka Eleanor (ne náhodou se umělá inteligence v modelu *Vision Next 100* jmenuje stejně). Mnoho lidí se mylně domnívá, že má soška křídla, ale ve skutečnosti je to jen vlající oděv.

56

VYBRANÉ NEJSLAVNĚJŠÍ VOZY ROLLS ROYCE

Historické modely

- Silver Ghost (1906–1925)
- Phantom I. (1925–1929)
- Silver Wraith (1946–1959)
- Silver Cloud (1955–1966)
- Silver Shadow (1965–1980)
- Phantom VI. (1968–1991)
- Silver Seraph (1998–2002)

Současné modely

- Phantom sedan (2003)
- Phantom kabriolet (2007)
- Phantom kupé (2008)
- Ghost (2009)
- Wraith (2013)
- Dawn (2015)
- Cullinan (2018)

Šárka Marie Palacká,
Violeta Šumanová

REKLAMNÍ KOUTEK

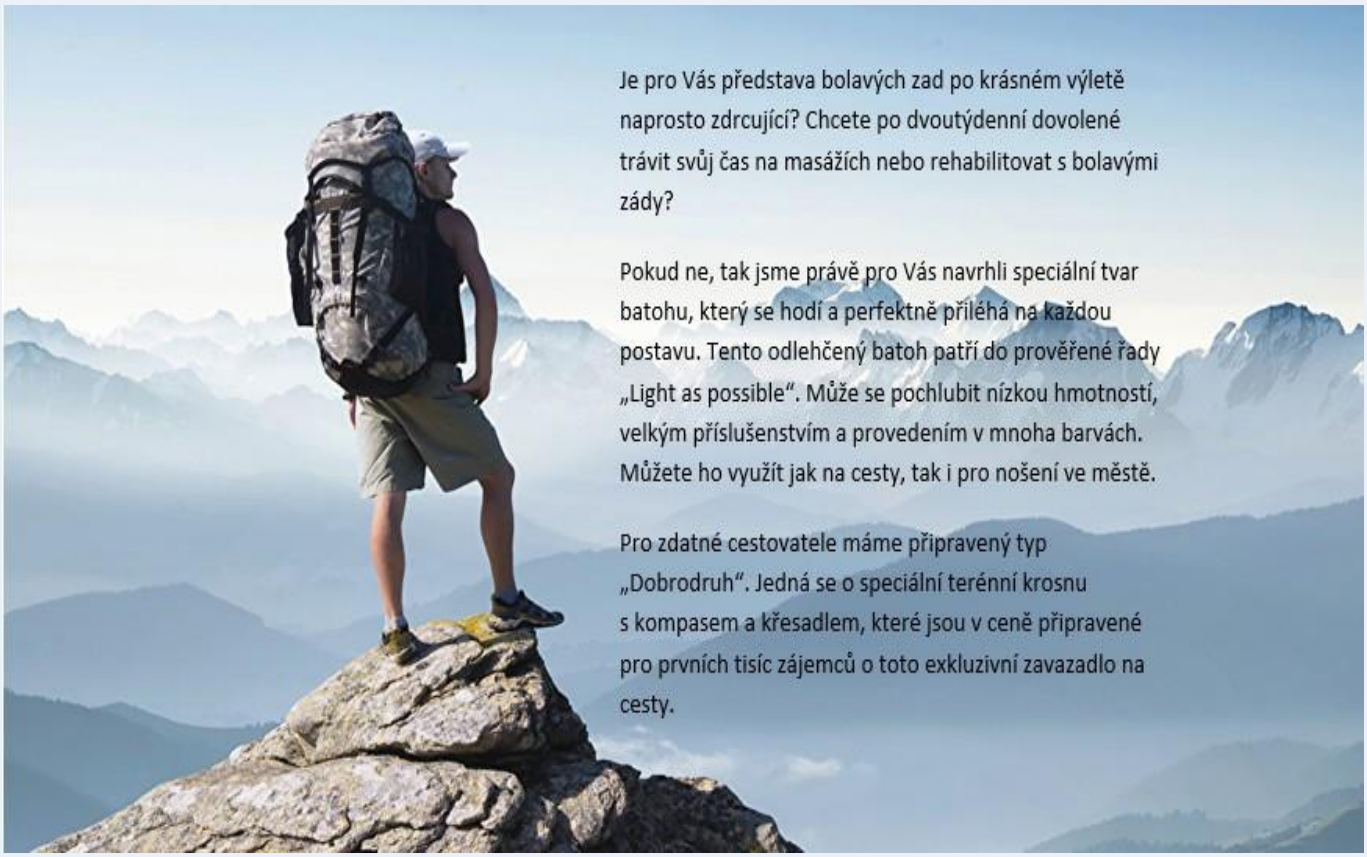

Objevte Austrálii!

Low-costem z Berlína do Sydney i Perthu během prázdnin. Letenky od 8 550 Kč

Poznejte největší ikony Austrálie – nejlevněji a nejpohodlněji! Rádi byste zažili rozmanitost Austrálie, ale nemáte moc času ani vysoký rozpočet? Máme pro vás skvělou a individuální variantu jak tento okouzlující kontinent prozkoumat za co nejnižší ceny. Vychutnejte si cestu plnou poznání a neopakovatelných zážitků v překrásné přírodě a nechte se vtáhnout atmosférou této různorodé krajiny!

Přidej se k nám!
Baví tě hodiny magistra Hoffmanna?
Staň se členem Hoffmannovi legie!
Pro více informací piš na novak.tadeas9@gmail.com.
© Tadeáš Novák 2019

Cinema City klub
CINEMA CITY
Registrace a další info na www.cinemacity.cz v sekci E-CLUB
Výhody členství?
- 20 Kč sleva z každého lístku
- sbíráte body (10% z celkové ceny) = vtupenky a občerstvení zdarma
- narozeninová sleva 50 %
- předpremiéry pouze pro členy klubu
CINEMA CITY
CLUB
pouze 70 Kč za rok
© Tadeáš Novák 2019

KURZY
hand lettering
krasopísmo se může naučit opravdu každý
naučíte se všechny typy krasopísma
všechno potřebné psací náčiní můžete najít na našich stránkách a lze zakoupit na kurzech
www.artletters.cz

Nudíte se? Kupte si medvídka mývala.
Představujeme vám hit letošních Vánoc, plyšového mývalího kamaráda Žužu. Je to velice přítulný společník, který každého zaručeně potěší.
Ahoj! Já jsem Žužu.
Najdete nás na:
Adresa: Mývalí 6, Praha 1
Telefon: 600 700 800
Web: www.medazuzu.cz

Liška Mazaná – Obchod s přírodní kosmetikou

Klade důraz, aby všechny výrobky a jednotlivé ingredience pocházely z udržitelných zdrojů a jejich výroba nezatěžovala planetu.

Pořádání kurzů výroby domácí kosmetiky – jednodenní kurzy, po kterých si domů odnesete vlastnoručně vyrobenou kosmetiku bez chemických přísad, jako např. krémy, balzámy na rty, květové vody a další.

Prodej bezobalových ekologických produktů pro vaši domácnost – např. Bambusové kartáčky, houby na mytí, úklidové prostředky.

Poukazy na kurzy kosmetiky jsou vhodným dárkem.

Více informací se dozvíte na adrese: Veverkova 10, Praha 7, na jejich webových stránkách www.liskamazana.cz.

ČISTOTA – PŮL ŽIVOTA!

Přijede tchýně a Vy nestíháte uklidit? Či se Vám jen nechce? Jistě si pokládáte následující otázku – CO TEĎ?! Právě v tuto chvíli je nejlepším řešením zavolat na 222 490 181 a přivolat poctivé pomocníky z naší úklidové společnosti Perlička!

CO OČEKÁVAT?

- **Rychlost**
- **Pečlivost**
- **Spolehlivost**
- **Nízkou cenu**
- **Spokojenou tchýni**

NEVÁHEJTE A VOLEJTE!

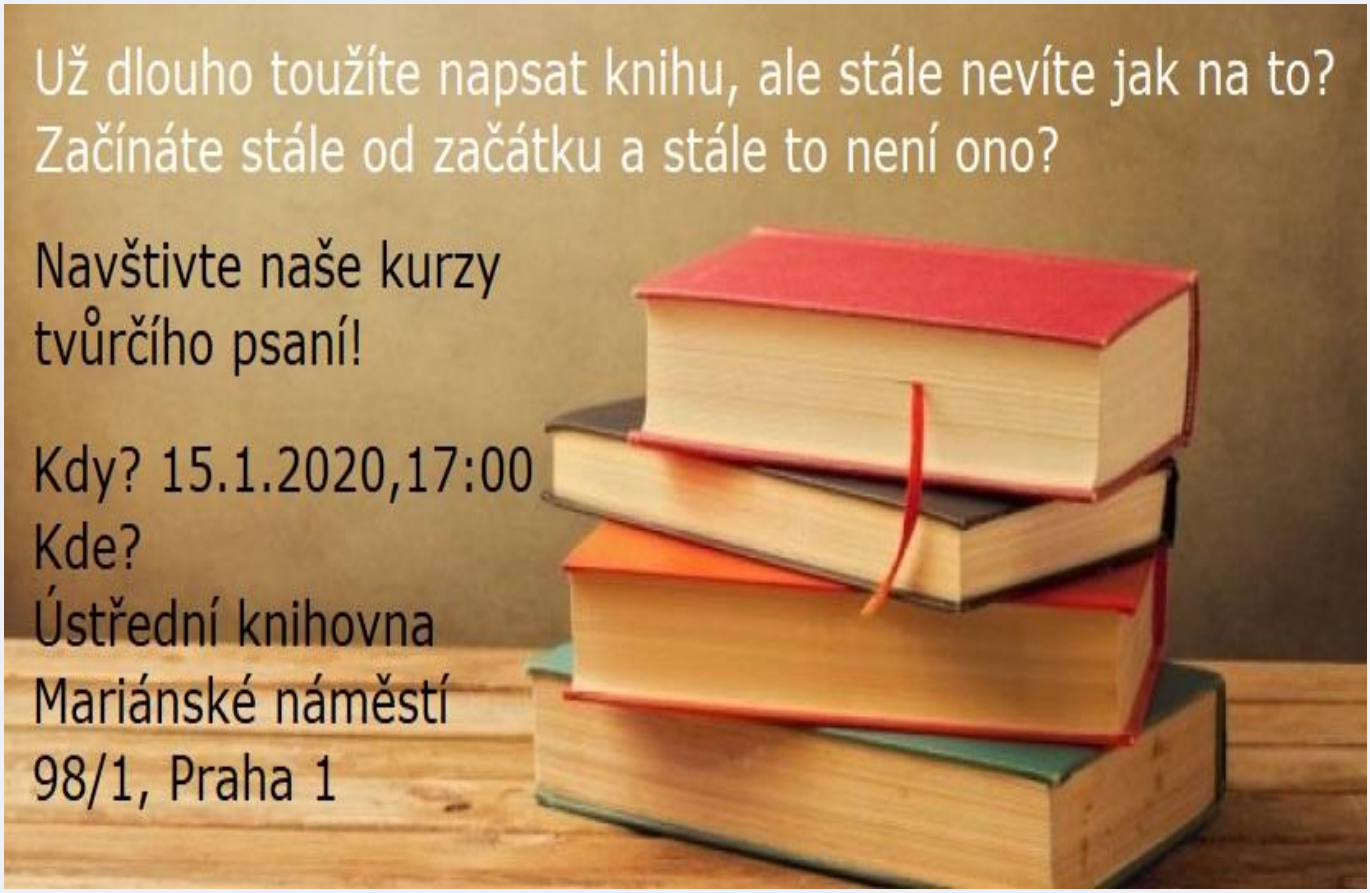
Už dlouho toužíte napsat knihu, ale stále nevíte jak na to?
Začínáte stále od začátku a stále to není ono?
Navštivte naše kurzy tvůrčího psaní!
Kdy? 15.1.2020,17:00
Kde?
Ústřední knihovna
Mariánské náměstí
98/1, Praha 1

STŘECHY A
TAŠKY KROV s.r.o.
GARANCE SPOKOJENOSTI!!!
ZÁRUKA 20 LET!!!
Izolace, konstrukce, střešní pláště, krytiny, valba, ozeleněné a sklonité střechy

Shakespearovo pero

Jistě jste již slyšeli o Leonardově štětce nebo například Donatellově špachtli. Dnes vám nabízíme pero Mistra samotného, pero samotného Williama Shakespeara. Píše s minimální potřebou asistence, není potřeba inkoustu, a hlavně je schopno zachytit vaše myšlenky dříve, než stihnou opustit vaši mysl.

V případě zájmu kontaktujte firmu Ne vše je umění, kontakt najdete na našich stránkách: www.umenijeumeni.cz

Máte nevyužitý potenciál, který si zoufale přejete využít?

Nevadí vám společnost mírně šílených lidí?

Připojte se k našemu dramaťáku!

- Skvělé prostředí
- Uznání od spolužáků
- Účast na akademii zdarma!

Doporučuje 5 ze 4 studentů a 10 z 10 dramatiků.

Řekli o nás:

„Hrát či nehrát, to je oč jim běží.“ – William Shakespeare

„Copak jmelí, ale co dramaťák!“ – Jára Cimrman

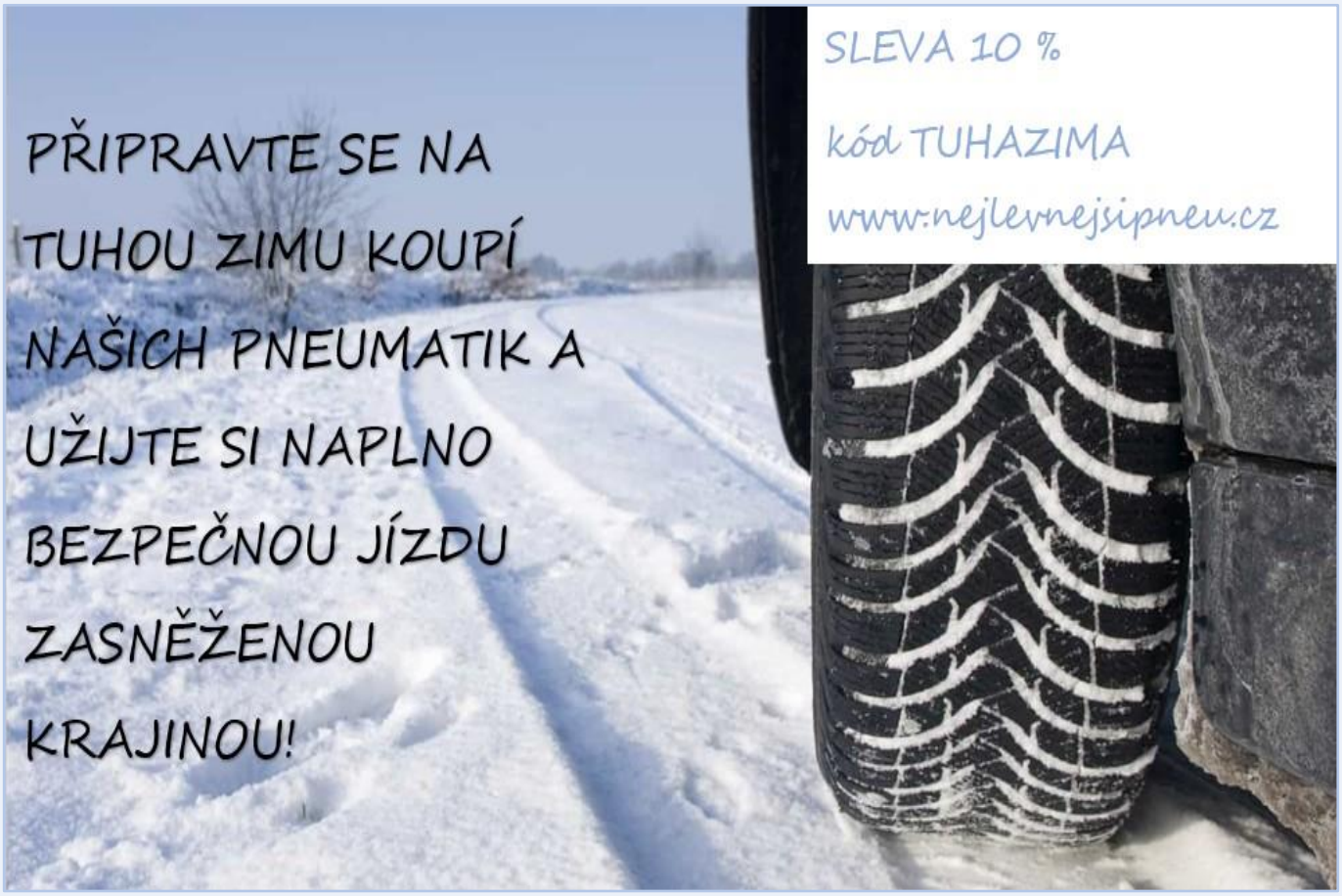

HAPPY HOUR

Vychází Vám návštěva nákupního centra mezi **17.** a **18.** hodinou? Přijeďte na večerní mytí do **Automyčky Express** a dostanete výhodnou slevu **10 %**.

Automyčka Express

AŤ NÁS KOŽÍŠEK NEZEBE...
Období Vánoc je obdobím štědrosti a lásky. Podělte se o tu svoji s kočičkami v kadaňském útulku Petronella a potěšte 122 chlupatých kuliček.
JAK POMOCI
- finanční pomoc
- materiální pomoc
- adopce/virtuální adopce
- domácí depozitum
- výrobky do charitativního krámku
Tel.: +420 774 329 225
E-mail: kockykadan@seznam.cz
Web: kockykadan.webnode.cz

Necítíte se poslední dobou ve své kůži?
Nabízíme jedinečné terapie na prasečí farmě! Jen jedno malé objetí od tohoto růžového stvoření a budete se cítit lépe!
Otevřeno máme každý víkend od 9:00 do 20:00. Je nutné se předem zarezervovat!
Pro rezervaci volejte na číslo 773 398 564
Naše farma se nachází poblíž Prahy, malá vesnice jménem Sedlčánky.
Přijďte nás navštívit, těšíme se na vás, chro chro!

REDAKCE

ŠÉFREDAKTORKA
Eliška Ondráková

ZÁSTUPKYNĚ
Nikola Ludvigová
Šárka Marie Palacká

KOREKTURA
Šárka Marie Palacká
Valerie Hykešová
Alexandra Viktorie Jurisová
Klára Margareta Gbúrová

GRAFIKA
Tereza Koudelková
Natálie Tůmová

DÁLE PŘISPÍVAJÍ
Kristýna Blanka Kotíková
Natalie Veselá
Tadeáš Novák
Lenka Procházková
Anežka Straková
Sara Dapićová
Anežka Šubrtová
Violeta Šumanová

ZDROJE

https://www.ceskafilharmonie.cz/pro-rodiny-a-skoly/pro-skolky-a-skoly/ctyri-kroky-do-noveho-sveta/
https://www.ceskafilharmonie.cz/koncert/21381-janackova-jeji-pastorkyna/?source=education
https://www.ceskafilharmonie.cz/koncert/22184-beethovenovo-akabelacovo-mysterium-casu/?source=education
Leoš Janáček Její Pastorkyňa (výběr z opery) – brožura
Beethoven Egmont Kabeláč Mystérium času – brožura
[1]https://www.fundmytravel.com/fundraising-toolkit
[2]https://www.hiclipart.com/free-transparent-background-png-clipart-dlqlb
[3]https://www.kindpng.com/imgv/wbxwhx_suitcase-clip-art-travel-clip-art-hd-png/
[4]https://www.go2australia.cz/sites/default/files/styles/three_columns/public/pruvodce/ostrov-fraser-01.jpg?itok=olU82Ldr
[5]https://www.go2australia.cz/sites/default/files/pruvodce/melbourne-kulturni-metropole.jpg
[6]https://www.go2australia.cz/sites/default/files/pruvodce/uluru-ayers-rock.jpg
[7]https://www.go2australia.cz/sites/default/files/pruvodce/sydney.jpg
[8]https://www.kindpng.com/imgv/hhRTJo_africa-continent-hd-png-download/
[9]https://www.kindpng.com/imgv/bJmJx_transparent-around-the-world-png-world-famous-landmarks/
[10]https://www.kindpng.com/imgv/JJxxwb_travel-earth-culture-clip-art-travel-the-world/
[11]https://tvlivreangola.org/executivo-reconhece-desafios-no-cumprimento-dos-direitos-da-crianca/
[12]https://afric.online/2797-modernization-a-threat-to-the-african-culture/
[13]https://www.gadventures.de/reisen/erlebnisreise-nairobi-nach-sansibar/DKSZ/
[14]http://bookingholidays.co.za/2019/07/16/visit-cape-town/
https://www.esotravel.cz/dovolena/australie/zajezdy/
https://www.australieinfo.cz/top-10-mist-co-videt-v-australii
https://travelbible.cz/australie/
https://www.ibrno.cz/zivotni-styl/60634-nebojte-se-vyrazit-do-afriky-na-vlastni-pest.html
https://www.mahalo.cz/zaklady-cestovani/top-mista-afriky-kam-a-kdy-v-africe-vyrazit.html
https://cs.wikipedia.org/wiki/Národní_park_Tsavo
[15]https://www.weefsworld.eu/praha-cr-nakup-bez-obalu-zero-waste-prodejny/
[16]https://www.pleva.cz/p/voskovany-ubrousek-30x30-cm
[17]https://www.praguemorning.cz/five-best-second-hand-shops-in-prague-jrzs0tq5et/
[18]https://www.citybee.cz/akce/87713/o-projektu/o-projektu/
http://www.ljus.cz/bydleni/prakticke-doplnky/eco-cestovni-hrnek-na-kavu-2147.html
http://tstsw.cz/stavebni_stroj/predmet-bw03/prednaska-11
https://www.eprehledy.cz/jak_dlouho_se_rozkladaji_odpadky.php
https://www.veronica.cz/otazky?i=474
https://zajimej.se/proc-ma-smysl-tridit-odpad-aneb-kam-se-starym-trickem/
https://www.prozeny.cz/clanek/kam-vyhodit-zubni-kartacek-a-papirovy-kapesnik-vychytavky-pro-pokrocile-tridice-odpadu-41726
https://zpravy.aktualne.cz/domaci/letadla-skodi-prirode-a-bude-hur/r~i:article:258791/
https://www.novinky.cz/veda-skoly/clanek/dnesni-vyroba-potravin-nici-planetu-40268431
https://city-dog.cz/post/15-nejlepsich-prazskych-antikvariatu-a-jejich-poklady/
[19]https://es.123rf.com/photo_18775492_vector-icono-de-la-taza-de-caf%C3%A9.html
[20]https://scontent-prg1-1.xx.fbcdn.net/v/t1.0-9/78156723_2915321745145076_5111863113557213184_n.jpg?_nc_cat=105&_nc_ohc=XBZcFXTPChMAQm4Eay7VZyITMDkpwROmkHKfW3Ooy6qS3WAoj0BL6QzJQ&_nc_ht=scontent-prg1-1.xx&oh=b30377709bcc0407255a95bb4fe3e857&oe=5E8FF350
https://cs.wikipedia.org/wiki/Modr%C3%A1
https://www.onlio.com/-/psychologie-barev-dokonceni
https://pozitivni-zpravy.cz/nejoblibenejsi-barva-je-modra-symbolizuje-harmonii/
https://barvy.bydleniprokazdeho.cz/Barvy-v-interieru/Modra-barva/
http://www.jinudy.cz/clanky/psychologie-barev/
https://cs.wikipedia.org/wiki/Fialov%C3%A1
https://www.onlio.com/-/psychologie-barev-symbolika-barev
https://www.living.cz/fialova-barva-v-interieru/
https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%A0ed%C3%A1¨
https://bydleni.denikplus.cz/133-nepodcenujte-sedou-barvu-v-interieru-dokaze-velke-divy.html
https://www.colorlak.cz/rady-a-navody/psychologie-barev
[21]https://pop-culture.net/hands-resist-bill-stoneham-haunted-painting-urban-legend
[22]https://artprimshop.com/image/nature-clipart-letter/6547.html
[23]https://steemit.com/art/@mouradbens/lady-rain-painting
[24]https://theartedge.faso.com/blog/66784/the-anguished-man-a-paranormal-painting
https://pop-culture.net/hands-resist-bill-stoneham-haunted-painting-urban-legend

http://n3rd1sm.blogspot.com/2011/07/woman-of-rain.html
https://theartedge.faso.com/blog/66784/the-anguished-man-a-paranormal-painting
[25]https://www.google.com/search?q=ziggy+stardust&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwjnpIG_uu7mAhULJlAKHSzlCD8Q_AUoAXoECBIQAw&biw=1920&bih=969#imgrc=_
[26]https://www.google.com/search?q=the+thin+white+duke&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwiOofqYu-7mAhVQIlAKHd8KDl8Q_AUoAXoECBAQAw&biw=1920&bih=920#imgdii=xZ3rrKcqVYbdnM:&imgrc=YB_I2D8_wnNUiM:
[27]http://www.progboard.com/Plastic-People-Of-The-Universe-The/502
[28]https://www.lidovky.cz/kultura/pocatek-rockove-legendy-vychazi-reedice-prvniho-alba-kapely-blue-effect.A170526_123519_ln_kultura_jto
[29]https://cs.wikipedia.org/wiki/Dějiny_filmu#/media/Soubor:Black_Maria.jpg
[30]https://gamlavikmanshyttan.se/gamlaindustrin/degelstalet-varldsberomt/
[31]https://cs.wikipedia.org/wiki/Dějiny_filmu#/media/Soubor:Stampfer_disc.jpg
[32]https://standartsinema.wordpress.com/tag/kinetografkinetoskop/
http://web.quick.cz/franfilm/svet/prehistorie/edison.html
https://standartsinema.wordpress.com/tag/kinetografkinetoskop/
https://cs.wikipedia.org/wiki/D%C4%9Bjiny_filmu#Stroboskopick%C3%BD_jev
[33]https://www.facebook.com/RMSOlympicWhiteStar/photos/a.270205109662085/1340363092646276/?type=3&theater
[34]https://www.planetminecraft.com/project/rms-titanic-sinking-at-218-am-breaking-in-half/
[35,36]https://www.unrealengine.com/en-US/spotlights/walking-the-titanic-recreating-history-with-a-vr-experience
[37,38]https://www.pinterest.ch/pin/75435362493743291/?fbclid=IwAR03RFnD78edQ8WhdTAhUVRkarmyLPoB84Hb3gXFWi8VIZc57-1kHNIdAVk
[39]https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/5d/Titanic_side_plan_annotated_English.png
https://cs.wikipedia.org/wiki/Titanic
https://en.wikipedia.org/wiki/RMS_Titanic
https://www.televizeseznam.cz/video/slavnedny/den-kdy-se-potopil-titanic-15-duben-150882
https://www.youtube.com/watch?v=IBjD8y_dDMY
https://en.wikipedia.org/wiki/White_Star_Line
[40,41]https://www.agefotostock.com/age/en/
[42]https://refresher.cz/31688-10-bizarnich-psychickych-poruch-a-syndromu-Pojidani-lidi-mizejici-genitalie-nebo-Alenka-v-risi-divu?fbclid=IwAR0xCK1mSDA0mjIBIzzwdHYZFEnim7MZspBmHmiD6fQafVL6FkLBO_-1Z68
[43]https://www.radio1.cz/clanek/souteze/10520-velky-knizni-ctvrtek
[44]https://www.albatrosmedia.cz/tituly/58589501/tater-z-osvetimi-cilcina-cesta/
[45]https://www.albatrosmedia.cz/tituly/49973259/zmizeni-sary-lindertove/
[46]https://www.slovart.cz/knihy-v-cestine/pro-deti-a-mladez/young-adult/dcera-zivota.html?page_id=22934
[47]https://www.albatrosmedia.cz/tituly/46656585/dopisy-ztracenym/

[48]https://www.slovart.cz/knihy-v-cestine/pro-deti-a-mladez/young-adult/tisic-dokonalych-tonu.html?page_id=22933
[49]https://bcagency.cz/tag/rolls-royce/
[50,51]https://www.byznys.ihned.cz/c1-62926420-rolls-chtel-prodavat-nejlepsi-auta-na-svete-royce-mu-je-vyrobil-pribeh-slavne-znacky
[52]https://veteran.auto.cz/clanek/879/rolls-royce-40-50-h-p-1906-1926-stribrny-duch
[53]https://www.autowp.ru/rolls_royce/phantom/vi/104971/pictures/489888/
[54]https://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/auto/rolls-royce-cullinan/r~91395d26266e11e997ea0cc47ab5f122/r~b16bbd0c266711e99182ac1f6b220ee8/
[55]https://www.abicko.cz/clanek/precti-si-technika-auta/20172/rolls-royce-a-mini-budoucnosti-vision-next-100.html
[56]https://www.griptv.cz/2016/08/video-lze-ukrast-sosku-z-rolls-royce-nelze-automobilka-to-ma-vychytany/?fbclid=IwAR0XFmpyJmka1BmYL4zpRILEx1fF4fNVkWZ--WELenpw5IMlyeaXuI9mSYo
http://www.eurooldtimers.com/cze/historie-clanek/902-rolls-royce-historie-znacky.html
https://cs.wikipedia.org/wiki/Rolls-Royce
https://www.rolls-roycemotorcars-prague.cz/
https://www.rolls-roycemotorcars.com/en_GB/home.html
https://www.autoweb.cz/rolls-royce/
https://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/auto/rolls-royce-cullinan/r~91395d26266e11e997ea0cc47ab5f122/
https://www.elektrina.cz/rolls-royce-auto-budoucnosti
https://www.e15.cz/byznys/prumysl-a-energetika/rolls-royce-budoucnosti-se-domluvi-s-vasim-mobilem-1308287
https://www.luxus.cz/vision-next-100-predzvest-aut-budoucnosti-v-podani-rolls-royce
https://automix.denik.cz/magazin/co-znamenaji-loga-automobilek-20170731.html?cast=4#kapitola
https://s1.1zoom.me/big0/104/Mountains_Men_507929.jpg?fbclid=IwAR0YeY1HyUOy247406Qbk8E-83-PK1tp7CBuPNzBMKiwIGSAsUAGVRGyM1w
https://www.go2australia.cz/sites/default/files/pruvodce/sydney.jpg
https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.cinemacity.cz%2F&psig=AOvVaw1MBQg8ia2hcMK6pgJK9xE-&ust=1579202620228000&source=images&cd=vfe&ved=0CAIQjRxqFwoTCLiV06yqhucCFQAAAAAdAAAAABAD
https://www.cinemacity.cz/static/cs/cz/offers
https://www.alibaba.com/product-detail/racoon-plush-stuffed-animal-plush-stuffed_60151100236.html
https://wallpaperplay.com/board/1080p-black-wallpapers
http://liskamazana.cz/kurzy/
https://liskamazana.cz/kontakt/
https://www.jenzeny.cz/art-kultura/nejlepsi-knihy-ktere-by-si-mel-kazdy-alespon-jednou-precist
http://www.dumazahrada.cz/stavba-rekonstrukce/stavba/22530-jaky-material-je-na-strechu-nejlepsi/?fbclid=IwAR1_GSCEe_AXf9-mvGiz1dF1ji4VRLdSWivkMdhpxnfseQnv6Xi7vNKa-5w
https://imgflip.com/memegenerator/Uncle-Sam
https://autobible.euro.cz/test-zimnich-pneumatik-22545-r17-h-dunlop-nejlepsi-na-chvostu-matador/
https://www.palladiumpraha.cz/rucni-myti-aut/
https://www.oc-sestka.cz/obchody/sluzby-a-zabava/automycka-express/
https://www.facebook.com/426553614163287/photos/a.510711909080790/1139298612888780/?type=3&theater
https://kockykadan.webnode.cz
https://www.agefotostock.com/age/en/?fbclid=IwAR1lGxMiAjxWaWCMFF0ZVIZfe5g75BXeAXPkS8baGsuDBNs2ep207iDrc6Y